

LAIKAS

Nr.
188
IXM.

"EL TIEMPO" — SEMANARIO LITUANO — 11 DE ABRIL — BALANDŽIO 11 D. — 1957 M.

REIKŠMINGIAUSIOS ŽMONIJAI DIENOS

Tilstant iškilmingiems — hanna Dovydo Sūnui — Verby sekmadienio garsams, su gūdzios ir skausmingos rimties nuotaikomis įžengiamą į visatos istoriją, kaip to meto, taip ir visų amžių žmonijai lemtingiausias ir svarbiausias Didžiosios Savaitės dienas.

Ruošiantis vidurio savaitės įvykiams, nuo Kristaus veido jau nenuslenka rimties nuotaika. Per pirmas tris savaitės dienas Jis neatsitolina nuo Jeruzalės. Dienomis minias Jeruzalės šventovėje, o naktis praleidžia maldoj ir nuošalume Alyvų kalne. Artimiesiems jis nekartą primena artėjančias Velykų šventes ir savo mirtį prieš jas. Jo žodžiuose kartu dvelkia ir žmogiškojo atsiveikinimo ilgesingumas, (nes Jis juk kartu ir žmogus), susikaupimas prieš artėjančią kraujo egzaminą. Jo ausyse jau skamba minios riksmas — prie kryžiaus jį!

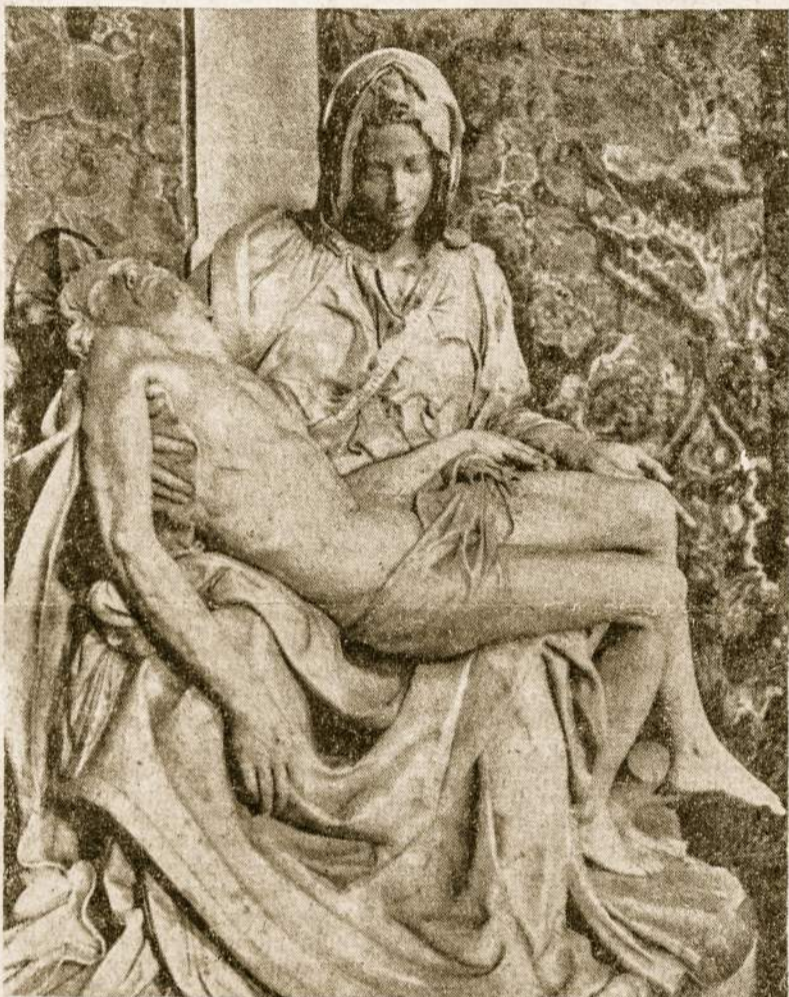
Šis šauksmas aidi jau du tūkstančiai metų Jis aidi ir mūsų dienomis. Nes ir šiandien, materializmo ir abejingumo bangose skestanciam pasauly, girdisi šis šauksmo aidas ryškiau negu bet kada anksčiau.

Vengimas kančios, aukos ir stoka pareiškimo yra kasdieninis ir būdingas mūsų dienų pažymys. Kančia ir kitos gyvenimo sunkenybės niekam nėra malonus dalykas. Tačiau įsiganymui kito kelio nėra. Ant jos stovi gyvenimo prasmė ir jo turinys. „Kas nori sekti mane, teima savo kryžių“ — paprastai ir aiškiai skamba Kristaus žodžiai. Tai vienintelis kelias. Žemę, ir aplamai visą žmogiškąjį gyvenimą, žymi du kalnai — Taboras, kur Kristus trims apaštalams pasirodė visoj savo dieviškoj didybėj ir Kalvarija — skausmų ir aukos vieta. Tačiau ir Taboro kalno garbėj Kristus nieko daugiau nekalbėjo, kaip apie savo kančią ant Kalvarijos kalno. Taigi, ir laimingiausioms šios žemės gyvenimo valandomis, turėtumėm nepamiršti, kad ši žemė tėra tik kančios ir aukos vieta, pažymėta pereinanumo ir laikinumo ženklų. Neturėtumėm čia statyti nuolatinių buveinių, nes žemė tėra tik tiltas į laimingą ar nelaimingą amžinybę. Ant tilto namų nestatoma, juo tik pereinama.

Kančia niekad nėra malonus dalykas, bet ji yra būtina priminti žmogui aną žemės tilto prasmę; pajudinti žmogų iš gyvenimo snaudulio, materialinių malonumų, ar asmeniškų silpnybių. Į Dievą kreipiama kančia veda žmogų į jo sudievinimą. Nors pati kančia savyje ir nieko teigiamo neturi, bet tinkamai primta ji atveria žmogui pilnąjį gyvenimo prasmę, padaro jį vaisingą. Tik tokio gyvenimo ir laukia Dievas iš žmogaus, nes Jis nemėgsta medžio be vaisių. Tai mums aiškiai

rodo Didž. Savaitės pirmadienio evangelinis pavyzdys: „Pamatęs pakelėje vieną figos medį, jis priėjo prie jo ir nieko jame nerado tik lapus. Jis jam tarė: Tegul niekad per amžius neužsimezga iš tavęs vaisius. Ir figos medis padžiūvo“ (Mato 21,19). Didž. Savaitės proga vėta žvilgtelėti kiekvienam į savo gyvenimą, ar nežaliuojame lapais be vaisių, ar nebėgame nuo kan-

vakarienę prieš kentėdamas (Lukas 22, 15). Iki gelmių jaudinantys žodžiai ir niekad pilnai ant žemės nebus žmogui suprantamas šis didžiausias meilės aktas. Šie žodžiai ir šiandien mums skamba per kiekvienas šv. Mišias, prieš kiekvieną šv. Komuniją. Neįmanoma suprasti viso šio gesto gilumo, kai visatos Sutvėrėjas geiste geidžia būti kartu su savo silpnu ir nekar-

Mirusio Išganytojo kūnas ant Sopulingosios Motinos kelių.

čios ir gyvenimo pareigų aukos, skėsdami dienų rūpestėliuose ir gyvenimo pilkumoje.

Prasmingi ir gilūs buvo pirmųjų trijų Did. Sav. Kristaus pamokymų žodžiai. Tada buvo praneštas didžiausias įsakymas: „Mylėsi Viešpatį savo Dievą visa širdimi, visa savo siela ir visa savo mintimi“ Ir antras į jį panašus: „Mylėsi savo artimą, kaip patį save“. Kaip toli šiandien esame nuo šių meilės perly. Kova tarp tautų, klasių, profesijų, darbdavių ir darbininkų. Visur iškeltos kumštys. O reikia, kad būtų atstatyta Kristaus paliktų įsakymų gražioji prasmė.

Ateina Didž. Ketvirtadienio Paskutinės Vakarienės metas. Kristus plauna savo mokiniams kojas, sakydamas: „Jei aš, Viešpats ir Mokytojas, mazgojau jūsų kojas, tai ir jūs turite vienas kitam mazgoti kojas“. (Jono 13, 14). Retas iš mūsų teistiesiam ranką nuplauti savo artimui kojas, greičiau piktais ir nešvarių žodžių purvais sutersiamė jam ir veidą.

Kristus sėdas tarp dvylikos mokinių prie Paskutinės Vakarienės stalo ir su ilgesingu tonu taria: „Geiste geidžiau valgyti drauge su jumis šitą Velykų

taip žemai puolančiu kūrinium — žmogui. Kuo pajėgsime atsilųginti Kristui už šį didžiausią meilės pareiškimą?!

Ateina Penktadienis. — Iškentęs Kristus Judo išdavimą, savo mylimo mokytinio Petro išsižadėjimą (o kiek daug panašių gestų iš mūsų sulaukia!), plakimą, viešą pajuoką; su erkėčiais sužalota galva, sunkiu kryžiumi ant peties, nuo kurio atsiveria petyje didelė žaizda, svyruodamas ir griudamas po naštos svoriu ateina į Kalvarijos kalną. Benuošiant vinis ir kitus prikryžiavimo įrankius, Kristus turėdamas kelias minutes laiko kelia dažnai akis ir rankas į dangų, melddamas Dangiškąjį Tėvą pagalbos, kad suteiktų jėgų jo žmogiškajai prigimčiai, neįvedant pagalbom savo dieviškąją galią, iškesti šį paskutinį atpirkimo kančios veiksmą. Greitai pasigirsta kalimo dūžiai, skausmo konvulsijose traukosi raumenys ir pakyla kryžius su savo gyva dar tris valandas besikamuojančia skausmo ir atpirkimo auka. Tik su paskutiniais žodžiais „atlikta“, nusileidžia dramos uždanga, atnešdama Kristaus mokiniams, Švč.

VISUS SAVO SKAITYTOJUS IR BENDRADARBIUS, VELYKŲ ŠVENČIŲ PROGA SVEIKINA „LAIKO“ REDAKCIJA IR ADMINISTRACIJA, VISIEMS LINKĖDAMA TYRO DŽIAUGSMO IR PRISIKĖLUSIO KRISTAUS PALAIMOS.

VĖL NIAUKIAS SKLIAUTAI

UŽDENGTOŠ KORTOS

Ilgai trukusios nusiginklavimo derybos Londone, vėliau sustabdytos, nepasiekusios jokio konkretaus susitarimo; po ilgesnės pertraukos vėl atnaujintos. Londone susirinkusi Jungtinių Tautų (UN) Nusiginklavimo Pakomisė, kuriai priklauso JA Valstybių, Anglijos, Prancūzijos, Kanados ir Sovietų Sąjungos atstovai vėl kalbasi apie tai, kaip sumažinti karo grėsmę, kokiu būdu nusiginkluoti. Atrodytų, kad tuo būdu iškreipiant seną lotynų posakį „nori taikos — ruoškis karui“ einama prie karo, ruošiantis taikai. Šioje konferencijoje be abejonės netrūksta nei programos, kuri susidedanti iš septynių punktų, pirmoje eilėje liečiančių klausimus iš seno vartojamų ir įprastų ginklų.

Atominių ginklų atžvilgiu vakariečiai norėtų, — kaip tai matyti iš bendro Eisenhowerio ir Macmillan Bermunduose priimto plano, kad kiekviena atominės energijos srityje gerokai pažengusi priekinis valstybė, sutiltų leisti stebėti kitiems jos šioje srityje daromus bandymus. Be abejonės šis vakariečių atidengimų kortų žaidimas Maskvos raudonkariams nepatinka, jie norėtų kad tokie bandymai būtų visiškai sustabdyti ir atjungti nuo nusiginklavimo plano. Ką

Motinai ir to meto Jeruzalei poros dienų kapų tylą.

Išaušta Velykų rytas. Su pirmaisiais saulės spinduliais Kristaus artimuosius pasiekia pirmoji prisikėlimo žinia. Pradedama gausti džiaugsmo varpai... Pradžioje nedrąsiai, bet toliau vis garsiau ir garsiau. Jų aidas pripildo erdves, pasiekia tolimas šalis... Jau du tūkstančiai metų Velykų varpai skelbia džiaugsmą visai žmonijai, kviesdami keltis iš dienų ir rūpesnių nykumos ir nuostabių gražų pasaulių, kur niekas nevargsta, neskursta, kur visi laimingi... Išgirsti aną Velykų varpų gaudesį — reiškia prisikelti naujam gyvenimui, dirbti Dievo garbei, tėvynės labui ir artimo naudai. Niekas mūsų neprikels, jei patys nesikelsime, neparodysime mažiausio noro pasirengti Misioms Velykų atgimimui. Kiekvienas iš mūsų keldamasis iš praeities klaidų, per atgailą ir maldą žengdamas į Velykų džiaugsmą, turėtų nepamiršti, kad kiekvieno mūsų prisikėlimas yra indėlis ir laidas į Amžinojo Teisingumo lemtį, kuri anksčiau ar vėliau prikels laisvam gyvenimui ir mūsų Tėvynę.

Su tokiomis ir panašiomis nuotaikomis ir šiomet Argentinos lietuvių kolonija sutiks Velykų šventes.

Tyras Velykų džiaugsmas tepripildo visų širdis ir prisikėlusio Kristaus sveikinimas — Ramybė jums — telydi kiekvieną skyrium ir visus kartu. Velykų džiaugsmas tenesibaigia su šiomis šventėmis, bet lai jis tęsiasi per išsą gyvenimą ir jo klystkelius, iki tikrėnybėje išvysim savo Atpirkėją visoje jo garbėje.

V. L. T.

tai reiškia. Tai reiškia, kad vakariečiai norima apgauti. Jūs girdi, nedarykite jokių bandymų, patikėkite Maskvai, gi šie pastarieji tuo būdu galėsią prisivytį slaptai turimą vakariečių šioje srityje pirmenybę ir persvarą.

Kad tai šiaip sau kalbos, be rimto noro ir, gal būt, be pagrindo, rodo ir neseniai įvykdytas naujas branduolinių energijos bombos sprogimas Sovietų Sąjungos plotuose.

Idomus ta prasme ir Sovietų S-gos krašto apsaugos ministerio maršalo Žukovo pareiškimas, jog šiuo metu nėra pasaulyje vietos, kurioje galėtų pasislėpti būsimasis agresorius nuo Sovietų Sąjungos aviacijos ir Maskvos atominio atsakymo.

Visa tai rodo, kad Maskvoje esama daug baimės ir nerimo dėl vakariečių persvaros branduolinių ginklų srityje. Reikia manyti taip pat, kad šis Žukovo pareiškimas daugiau yra skirtas padaryti išpūdį pačioje Rusijoje ir jos pavergtuose kraštuose, kad pastaruoju laiku ir vėl besireiškias plataus masto teroras neišauktų naujų judėjimų Maskvos vergų tarpe.

Tenka manyti, kad šis uždengimų kortų žaidimas, siūlomas Maskvos, gali turėti vėl naujo įtampos padidėjimo pasaulyje.

ŠIAURĖS PAŠVAISTĖ

Europos Šiaurėje esančios valstybės, — Norvegija, Švedija, Danija, Islandija, — pasaulinių įvykių plotmėje jau nuo seno likdavo nuošalyje. Vis nuolat būdavo kalbama apie Skandinavų kraštų uniją, kuri turėjusi apimti Daniją, Norvegiją, Švediją ir Suomiją, tuo būdu sudarant stiprų bloką. Mūsų nepriklausomybės metu buvo net svarstoma ir apie Pabaltės kraštų įjungimą į šį stiprų politinį vienetą. Ir po šio karo šio Skandinavų bloko sudarymas ypač gyvai buvo keliamas Danijos ir Norvegijos, pabrėžiant ir jo karinę vertę saugumo atžvilgiu. Politine prasme tokiame Skandinavų bloko sudarymui nesipriešino nei Švedija. Šiai pastarajai tačiau nepatiko kariniai bei saugumo reikalai, ypač keliami Danijos. Tuo būdu, Švedija, ir toliau norėdama išlaikyti neutralumą, pasiliko nuošalyje gi Danija ir Norvegija, aiškiau suprasdamos sovietinės grėsmės pavojų, įsijungė į NATO — Šiaurės Atlanto gynybos paktą. Suomija gi, kaip žinome, šio paskutinio karo įvykių eigos buvo net priversta su Maskva pasirašyti tarpusavės pagalbos susitarimą.

Nežiūrint noro išsilaikyti neutraliai, Danija ir Norvegija, pabūgusios komunistinio pavojaus, kaip jau minėta, įsijungė į NATO, nesutikdamos tačiau kad šiu valstybių teritorijoje būtų laikomi sąjungininkų kariuomenės daliniai, kad tuo būdu neatkreiptų tiesioginio Maskvos pykčio. Iš kitos pusės betgi NATO ir Danijoje ir Norvegijoje buvo įrengta eilė karinių aerodromų. Pastaruoju metu Danija išleido jau 200 sprausminių naikintuvų - lėktuvų.

Tuo metu, kai Vengrijoje bolševikų tankai ir kariuomenės daliniai kraujuose skandino tau-

(Nukelta į 2 psl.).

KONSTITUCIJOS REFORMA

Imigrantai JAV valstybėse prieš tapdami piliečiais turi išlaikyti egzaminus iš krašto istorijos, geografijos, kalbos ir administracinės santvarkos. Argentinoje pirmant pilietybę tokių egzaminų nėra, tačiau manytume, kad lojalumo pareiga verčia ir mus, šios svetingos šalies gyventojus, įgyti bent elementarines žinias iš minėtų sričių. Turime sekti bent stambesniais broūžais ir politinių įvykių raidą. Stovime labai svarbių sprendimų angaje. Konstitucijos keitimas ne kasdieninis dalykas. O nuo jos vienokios ar kitokios reformos didelė dalimi pareina ir imigrantų įvažiavimas bei apsigyvenimas, jų teisės ir pareigos, bei piliečių teisių gavimas. Taigi meskime žvilgsnį į rengiamą reformą.

Pereitų metų balandžio 27 d. laikinoji vyriausybė paskelbė, kad laikomasi 1853 m. konstitucijos su pakeitimais, padarytais 1860, 1866 ir 1898 m., bet išskiriant 1949 m. pataisas, kurios buvo padarytos tautai iš anksto apie tai nepainformuojant, arba teigiant priešingai, negu vėliau buvo padaryta (pav. prezidento perrinkimo teisė). Visi sutinka, kad konstitucijos reforma reikalinga, tik kaipurie, kaip inž. A. C. Alysogarray (Nepriklausoma Piliečių partija), dr. V. Solano Lima (Demokratų Konservatorių partija) laikosi nuomonės, kad kiek galint greičiau turi būti daromi seimo rinkimai, o tik vėliau reformuojama konstitucija. Tačiau atrodo logiškiau pirma minėtoji refor-

ma, o jau pagal naują konstituciją šaukti rinkimams. Taip didelė dauguma partijų ir užgi.ia vyriausybės paskelbtą „politinių kalendorių“ — 28 liepos bus renkami atstovai, kurie reformuos konstitucija. Tai atlikę išsiskirtys ir pagal naują konstituciją ateinančių metų 23 vasario bus renkamas seimas ir valstybės prezidentas bei viceprezidentas. Ir tai naujai konstitucinei vyriausybei sekančių metų gegužės m. 1 d. revoliucinė valdžia perduos šalies tvarkymą. Tai esą neatšaukiamas laikinosios vyriausybės nusistatymas ir šios datos nebus atidėliojamos.

Kokie svarbiausieji konstitucijos keitimo punktai ir ko siekiama pagrindine linija? — Pagrindiniai dalykai, kurie bus patiekti išrinktiesiems atstovams kaip svarstyimo bazė, bus šie —

1. Centralinis vyriausybės galios sumažinimas. — Iki šiol prezidentas, galima sakyti, faktiškai pats vienas valdydavo. O ministrai eidavo tik sekretorių pareigas atskirose srityse. Prezidentas juos pasirinkdavo ir atleisdavo be seimo atsiklausimo. Siūloma, kad ministrai turėtų daugiau savystovumo savose ministerijose ir prezidentas juos skirtų tik seimui sutinkant.

2. Federalizmo sustiprinimas. Atskiros provincijos turi autonomiškai tvarkytis. O centro vyriausybės įgalotiniai (interventores) gali būti skiriami tik kiekvienu atveju senato priimtu įstatymu, nubalsuotu bent pusės senatorių ir dar vieno. A. Marco siūlo intervencijos teisę

palikti tik sąmokslu ar sukilimo provincijoje atveju.

3. Savivaldybių didesnė autonomija. Tuo norima pasiekti kad miestuose surenkami mokesčiai daugiau tarnautų to paties miesto pažangai ir kad gyventojai daugiau įdomautųsi savivaldybių darbu, jų įneštų mokesčių skirstymu ir administravimu. Žodžiu, kad gyventojas išeitų iš savo tik pasyvaus stebėtojo rolės.

4. Seimo ir senato didesnė iniciatyvos laisvė ir teisės. Pav. seimas galėtų prašyti, kad kuris ministeris duotų paaiškinimų dėl savo veiklos, dėl kurio nors išleisto potvarkio. Seimui išreikšus savo nepasitikėjimą, šis ministeris turėtų atsistatydinti.

5. Teismo visišką nepriklausomumą nuo vykdomosios valdžios. Politinė intervencija bet kurioje provincijoje, niekad negalėtų liesti teismo organų joje.

6. Visi be išimties sutinka, kad reikia išrašyti į konstitucijos reformą, kad negali būti perenkami respublikos prezidentas nei jo padėjėjas. Matėme, kad prezidentas išbuvęs dešimtį metų prie valdžios, tampa kaip bajoras savo dvare — barasi griausmingais žodžiais, žada pakartą „penkis jų už vieną mūsų“ Taigi, visi sutaria, kad prie to daugiau negalima eiti prileisti.

Patariamiosios valstybės tarybos nariai H. Marco ir dr. Bullrich siūlo išrašyti į svarstytinų punktų eilę — sudarymą konkordato su Vatikanu, mokyimo laisvės (enseñanza libre) įvedimą visose mokyklose nuo pradinės iki aukštosios ir moterystės ryšio nesuardomumą, kuris netik katalikybės principas yra, bet ir naturalinės teisės postulat. „Kaip 1853 metų konstitucija buvo katalikiška, tokia ir naujoji turi būti. Tokia yra argentiniečių tautos tradicija“ — tai dr. Bullrich žodžiai.

Pagaliau labai norima akcentuoti piliečių teisės ir laisvės. — Žodžio laisvė negali būti varžoma jokios cenzūros, išskyrus moralę ir gerus papročius. Kiekvienas asmuo turės teisę į teisingą ir patenkinantį atlyginimą, kuris užtikrintų gerą pragyvenimą, ypač sveikatos ir gerbūvio atžvilgiu, kaip tai — maitinimasis, apsirengimas, medicinos pagalba ir kiti socialiniai patarnavimai. Taip pat apdraudimas nedarbo, ligos, invalidumo, našlystės ir kitais atvejais, kada žmogus reikalingas pagelbos ne dėl jo kaltės. Kiekvienas dirbantis turės teisę į poilsį, apmokamas atostogas, apribojamas darbo valandas (tai jau nebus didelė naujiena). Kiekvienas asmuo galės priklausyti prie profesinių sąjungų (sindikatu) arba naujas steigti. Garantuojama streiko teisė darbo interesams ginti. Ir kitokios laisvės ir teisės.

Patariamiosios tarybos narių nei vienas nenorėjo užsiminti apie didesnio darbštumo reikalą, taupumą, reikalą išvengti taip dažnų streikų. Tai galėtų pakenkti jų asmeniniam ir atstovaujama partijų populiarumui.

Prisimena mūsų praeities 17-18 amžius, kada lietuviai ir lenkai bajorai sudarė bendrą „žėpospolitą“ reikalavo vis daugiau ir daugiau teisių ir privilegijų, užmiršdami, kad turi daug ir pareigų, visuomenės ir tėvynės atžvilgiu. Priešams veržiantis į šalį jie tik lėbavo. Anot vengrų 19 amžiaus poeto Petofo „jei tėvynę Dievas tvoja, tegul būrai atgailoja“.

Kaip plienas grūdinamas ug-nimi, taip ir žmogus ar tauta

Berniukas, kuris dar kovo 4 d. buvo Kaune

Š. m. kovo 10 d. į New Yorką atskrido 14-us metų einaš berniukas, kuris dar kovo 3 d. buvo Lietuvoje. Paskutiniu metu gyveno ir mokėsi Kaune. Iš čia kovo 3 d. išvyko į Vilnių, prieš išvykdamas į užjūrį aplankyti giminių. Iš Vilniaus nuvyko į Maskvą, iš ten pro Rygą, Kopenhagą, Hamburgą pasiekė Ameriką.

Berniukas atskrido pas savo tėvus, kurie gyvena JAV-se nuo 1950 metų. Jie abu izraelitai, gyveno Lietuvoje iki 1943 m. Tais metais juos vokiečiai iš Šiaulių žydų geto išvežė darbam į Vokietiją. Kurį laiką buvo uždaryti Stutthofio koncentracijos stovykloje, kur sutiko ir Lietuvius. Iš Vokietijos pateko į Italiją, o iš čia 1950 m. į JAV. Žmona studijavo mediciną V. D. univ. Kaune.

Berniukas gimė Šiauliuose, žydų gete. Pas tėvus išgyveno tik 3 mėnesius. Tėvams susirūpinusiems išgelbėti sūnaus gyvybę, pavyko jį perduoti lietuviui S-nei, kuri kartu su kun. kleb. L. juo rūpinosi ir jį augino vieniurius metus. 1944 metais, bolševikams vėl užėmus Lietuvą, berniukas buvo perduotas jo giminei Kaune.

■ Iš Lietuvos į Kanadą atvyko A. Basso šeima — žmona ir 7 vaikai. Jie skaitosi vokiečių tautybės. Šeima iš Lietuvos išvyko jau 1956 m., o iš oVketijos š. m. vasario mėn. Lietuvoje gyvenę netoli Garliavos, dirbo kolchoze. Visi šeimos nariai kalba lietuviškai. Kanadoj atsirado ir daugiau iš Lietuvos neseniai atvykusių žmonių. Viso tokių yra jau 12. Tarp kitų, atvyko ir Vilniaus universiteto studentė Br. Bardikonytė.

■ Į visasąjunginį kompozitorių suvažiavimą Maskvoje Lietuvos kompozitorius atstovauja Balsys, Budriūnas, Baumilas, Dvarionas, Juzeliūnas, Karosas, Klova, Račiūnas, Vainiūnas ir Gaudrimas.

■ Vilniuje įvyko rašytojo klasiko Antano Vienuolio - Žukausko 75 m. sukakčiai paminėti literatūrinė paroda.

■ Operos solistas J. Kučingis, grįžęs iš ištėrimo, kurį lanką negalėjo pasirodyti scenoje. „Tiesa“ neseniai pranešė, kad Kučingis dalyvavoje Mo-carto operos „Pagrobimas iš Serailio“ pastatyme Vilniuje. Matyt, vėl leidžiama jam viešai pasirodyti. (E)

■ Tarptautinėse stalo teniso varžybose Maskvoje lietuvis A. Saunoris, Sovietų Sąjungos čempionas, iš 11 susitikimų laimėjo 8. Tarp kitų, Saunoris nugalėjo ir 1955 metų pasaulio pirmenybių finalistą Doli-narą (Jugoslavija) santykiu 2:1.

liaudį sukaustę. Lietuvos bolševikų jaudinimasis dėl Vliko veiklos tik rodo, kad toji veikla eina tikruoju keliu. O tos veiklos tikslas, kad bolševikai iš Lietuvos išsikraustytų.

TIK TOKIOS „PRAPLĖSTO SUVERENUMO“ TEISĖS

(E.) Ryšium su aukščiausios tarybos Maskvoje priimtais nutarimais atskiroms sąjunginėms respublikoms „duoti daugiau teisių“, ir Lietuvos bolševikai pastaruoju laiku dažniau ima kartoti pasaką apie tas „teises“. Net Valst. planavimo komisijos p-ko pavaduotojas Kazys Pivoriūnas, anot Vilniaus radijo, kalbėdamas apie ūkinis planavimus nešikentė nepalietęs „sąjunginių respublikų suverenumo ir jų teisių išplėtimo“ klausimo. Įdomu, ką Pivoriūnas laiko „suvereninėmis teisėmis“. Girdi, „kiekviena sąjunginė respublika savo teritorijoje savarankiškai sprendžia darbo, žemės turtų panaudojimo, žemėtvarkos, švietimo, sveikatos, šeimos ir kt. klausimus.“ Tai tik tokios tos „suvereninės teisės“. (Matyt, Pivoriūnas svarbesnių teisių ir nežino, šiaip juk būtų suminėjęs). Bet ir čia suminėtos teisės tėra tik fiktyvinės, nes visa (šiaip ar taip ir Pivoriūno išvardintose srityse) vairuojama iš Maskvos.

DAR APIE LIETUVIUS SIBIRO STOVYKLOSE

Grįžęs iš Sibiro vokiečių pilietybės žydų tikybos tremtinys išbuvo prievartos stovyklose 10 metų. Jis paneigė, kad savo laiku paskelbtoji amnestija plačiau būtų buvusi įgyvendinama. Buvę palūsuojami daugumoje tik ligoti ir nedarbingi asmenys. Priverčiamojo darbo stovyklos netik kad nelikviduojamos, bet jį atgabenama vis nauji tremtiniai. Jo pasakojimu perėtų metų rugp. 10 dieną į stovyklą „Potma X“ buvęs atgabentas kartu su kitais kaliniais lietuvis X. Jis kartu su žmona 1955 m. pabaigoje buvęs sumintas kaltinant bendradarbiavimu su vokiečiais, nors jis vokiečių okupacijos metu nieko kito nedarė, kaip laiškus išnešiojo. Jis buvo nuteistas 10 metų, o jo žmona 5 metams.

Toje pačioje Potmos stovykloje grįžusis sutikęs 6 Vilniaus universiteto lietuvių studentus, kurie buvę sumti 1956 m. kovo mėn. Jie buvę kaltinami priklausę katalikų jaunimo organizacijai ir pritarę „buržuaziniam nacionalizmui ir patriotizmui“. Jie anot grįžusiojo buvę puikūs jauni žmonės, inteligentingi, religiniai nusitelkę, geri draugai. Vienas iš jų, medikas, buvęs

VĖL NIAUKIAS SKLIAUTAI

(Atkelta iš 1 psl.).

tos laisvės reikalavimą ir Šiaurėje buvo pajusta raudonųjų patrankų griausmai bei kulkosvaidžių tarškėjimas. Nuo Reikiaviko iki Helsinkio išsiplėtė nerimo banga. Islandija jau 1956 m. pradžioje pareikalavusi atšaukti jos teritorijoje esančius JAV valstybių karinius dalinius. Tačiau Vengrijos įvykių pasėkoje vėl pasiskubino pasirašyti naują susitarimą su JAV valstybėmis dėl karinių bazių. Tuo pačiu metu ir Norvegijos užsienio reikalų ministeris išdrožė dar nekada negirdėtą aštrią kalbą, nukreiptą prieš Maskvą. Neatsilikio nei Danija. Kopenhagoje, — Danijos sostinėje, — šių įvykių proga buvo net užpulta sovietų pasiuntinybė.

Ypatingos reikšmės įgauna ir Švedijos užsienio reikalų ministerio Unden viešoje kalboje griežti Maskvos puolimai. Net Suomijoje reakcija prieš Maskvą, tuo tarpu ne viešai, ima didėti, nežiūrint nei pakto, nei tarpiško Rusijos pavojaus.

Be abejonės ir Maskvoje ši Šiaurės valstybių laikysena sukelė nerimą. Tik tuo būdu galima suprasti Danijai ir Norvegijai pastaruoju metu Rusijos išteiktas, ir net pakartotas, grąsinimo notas. Žinoma, tai yra netiesioginis grąsinimas ir Švedijai su Suomija, kurios, be abejonės, tai supranta.

Kaip jau buvo minėta, Švedija rodo tačiau norą ir toliau laikytis neutralumo, betgi aiškiai ir nedviprasmiškai palankaus vakariečiams.

Švedija, iš antros pusės, gali be baimės tai daryti, nes turi nepaprastai dideles, gerai paruoštas ir ginkluotas karines pajėgas. Aviacione Švedija po Anglijos yra stipriausia Europos galybė. Nežiūrint, kad gyventojų skaičius siekia tik 7 milijonus, Švedijos moderniškiau-

sių karinių lėktuvų skaičius gerokai prašoka tūkstantį. Ir kitose srityse Švedija yra labai gerai pasiruošimai net atominiam karui

Nepaslapstis, kad Skandinavijos pusiasalis yra ant stipraus uolos pagrindo, jo jūrų pakrantes gi aukštos ir išraižytos gausiais fiordais - vingiais, kurie ši pusiasalį paverčia iš jūros nepaimama tvirtove. Iš kitos gi pusės Švedijoje yra įrengta daugybė požeminių slėptuvių netik pramonei, bet ir bendrai beveik visiems gyventojams. Jau dabar du trečdaliai Švedijos karinės pramonės, kuri dirba ir eksportui, yra 50 metrų uolos - granito požemiuose. Laplandijos elektros jėgainė, aprūpinanti pietų ir vidurio tirščiausiai apgyventą dalį, taip pat randasi 100 metrų granito požemyje.

Petrolio ir jū gaminų sandėliai taip pat giliuose požemiuose. Reikia paminėti taip pat ir didžiausią bei moderniškiausią visame pasaulyje Soeder ligoninę, kuri pastatyta turint galvoje atominio karo pavojus, tai reiškia, ant žemės paviršiaus — taikos metui, ir giliuose granito požemiuose, jei Švedija išsiveltų į karą. Tai dar neviskas, povandeninių laivų bazės, bei bendrai laivų taisymo dirbtuvės taip pat turi slaptų pakrantių vingiuose ir uolose paslėptų užėgų.

Iš to galima suprasti, kad Skandinavijos pusiasalio reikšmė galimo karo atveju yra labai didelė. Turėdami galvoje, kad tai yra aiškiai vakarų kultūros kraštai, suprantame tuo būdu ir tuščias Maskvos pastangas įbauginti mūsų artimiausius šiaurės kaimynus. Galima būti tikriems, kad Šiaurės pašvaistės kraštai ir toliau liks patikimi kovoje dėl laisvės.

— a. b. c —

Lietuviai maldininkai prie Marijos kleb. Landaburu, V. Rimaičius, Z.

Lujan šventovės. Vidury: Bazilikos Juknevičius ir gausus būrys tautiečių

JAUDINASI DĖL UZSIENIO LIETUVIŲ LAISVINIMO VEIKLOS

Pastaruoju metu Lietuvos bolševikai dažnai piktai užsikabina užsienyje esančius lietuvius ir jų organizacijas bei spaudą. Štai Vilniaus radijas vienoje translucijoje kalba apie tai, kad „nemaža įniršio išlieja ant Lietuvos liaudies lietuviški pirkliai, dvarininkai, prelatai ir buvę korikai hitlerininkai, dabar besibastą po pasaulį už tarybinės sienos.“

Jei jau kalbėti apie „įniršį“, tai jį išlieja pati Lietuvos liaudis ant Lietuvos ir Maskvos bolševikų kurie teroro priemonėmis laiko tą tik perėję darbo ir kančios mokyklą atranda susiklausymą ir santaiką, ramybę ir gerbūvį.

J. Kaukas

VELYKU ŠVENČIŲ PROGA SVEIKINAME VISUS MIELUS TAUTIEČIUS IR LINKIME, KAD KRISTAUS PRISIKĒLIMAS SUSTIPRINTU TIKĒJIMĄ MŪSU TAUTOS PRISIKĒLIMU IR SUTEIKTŲ VILČIŲ GERESNEI IR ŠVIESESNEI ATEIČIAI —

Avellanedos TT. Marijonai

SUSIMASTYMAS VELYKŲ VARPAMS GAUDŽIANT

Kiekvienos giedesnės šventės proga spandoje pasipila eilė straipsnių, paliečiančių pačius aktualiausias šių dienų klausimus. Ypač daug pasisakoma ir kalbama Naujųjų Metų proga. Tačiau krikščioniškame gyvenime, dar labiau katalikiškame, pati svarbiausia šventė yra Velykos — Prisikėlimo, Kristaus triumfo šventė. Jeigu per išistus metus Atpirkėjo asmuo ryškus liturgijoje ir kitur, tai Velykų laiką Kristaus asmuo iškyla visa savo verte. Iš vienos pusės Atpirkėjas iškyla kaip nepaprastai pasiankvojimo ir heroizmo žmogus, o iš kitos pusės, kaip Nugalėtojas; kaip mirties ir gyvybės Viešpats, kaip tamsybių jėgos Sutriuškintojas.

Kristus buvo nepaprastai žmogus. Jis buvo Dievas ir žmogus; dvi prigimtys, bet vienas asmuo. Socialiame gyvenime Jo įtaka buvo nepaprastai didelė. Nepaprastame dvasiniame subrendime Jis išėjo į Palestinos laukus ir miestus ir pradėjo skelbti naujas gyvenimo taisykles, jas patvirtindamas savo privačiu gyvenimu. Jo mokslas turėjo didelę galią. Jis keitė žmonių ligotinę galvoseną, reformavo jų papročius, šalino socialines negeroves ir po daug metų Jo asmuo yra nepaprastai, Jo mokslas visuomet naujas ir patrauklus, prie kurio vis iš naujo grįžta išsios masės ir tautos, kad ir ilgesni ar trumpesni laikai klaidžiusios vienokioje ar kitokioje ateizmo ar stambeldybės formoje.

Pasirodo, kad ir vienas žmogus daug gali padaryti, jeigu jis turi tam tikras būtinas savybes. Didieji filosofai, mokslininkai, didžiųjų socialinių reformų žmonės yra nusivedę su savim išsios tautas. Bepalvė masė juos seka be atodairos, jeigu tik kur jų yra.

Kai 1946 m. rugsėjo mėn 2 — 14 d.d. Ženevoje buvo suauktas šių dienų Europos intelektualų kongresas ir visi talkioje dvasioje bandė nagrinėti tuolaikinę padėtį, visi priėjo išvados, kad dabartinis pasaulis stovi kryžkelėje. Kas tą pasaulį paėms į vieną ar į kitą pusę, tai ne masė, bet pavienios asmenybės, kurių gyvenimas yra pilnas vertybių. „Pasaulis bus išgelbėtas tik asmenybių. Aš tikin į mažumos vertę. Aš tikin į mažų tautų vertę“, rašo Andre Gide, pridurdamas, „kad toks tikėjimas leidžia jam šį gyvenimą apiešti ramybėje“.

Velykų varpams gaudžiant ir mąstant apie Argentinos lietuvių gyvenimą, norėtumsi kai ką pasakyti, o kartu paklausti. Ar ne per daug mes kartais bijomės masės, kuri vieną dieną šaukia „Hosanna“, o kitą kartą „Orucifige“? Minia yra vedama ir valdoma paskirų žmonių, vedama daugiau ar mažiau asmenybių, kurie jau diktuoja „Pagirtas“, ar „Nukryžiuot“ Organizacijų gyvenime ne kartą bangstinamės, kad nedaug turime narių. Bet ar nuo to priklauso organizacijų veikla? Organizacijų veikla priklauso nuo to, kiek toje ar kitoje organizacijoje bus tokių žmonių, kurie sugebės tai organizacijai ką nors duoti: kurie bus pribrendę prie veikimo, sveikų pažiūrų, giliau intelektualinio ir moralinio lygio. Organizacijų ateitis priklausys, kiek jose bus asmenų, sugebantų perteikti organizacijų idealus, auklėti paskirus individus. Istorija rodo, kad paskiri dideli žmonės padarė daug daugiau, negu išsios organizacijos, dirbamos be reikiamų asmenų.

Argentinos lietuvių gyvenime pastebimas neretas reikšmės, kad per daug koncentruojamasi į išorę. Veikimas remiamas suruoštų vermuthų skaičiumi, surengtų švenčių, bet reita kuri organizacija tikrai yra susirūpinusi savo ateitimi. Mažai krepiama dėmesį į individualinį asmenų paruošimą, jų perauklėjimą, parengimą vadovauti. Ypač į tai didelį dėmesį turėtų kreipti dabartiniai organizacijų vadai, kurie anksčiau ar vėliau vadovavimą turės perduoti į jaunesniųjų rankas. Jeigu neturėsime tinkamai paruoštų žmonių, kurie būtų persiėmę tos ar kitos organizacijos dvasia, tai nieko daugiau negalime laukti, kaip organizacijos greito merdėjimo.

Mes ne kartą bijomės to „Nukryžiuot“, manydami, kad bespalvė masė apsprendžia tolimesnį veikimą. Tiesa, masė turi daug įtakos, bet ją galima greit perorientuoti. Daug svarbiau įtikinti tuos žmones, kurie turi organizacijai ar bendruomenei lemiamos reikšmės, negu turėti laikinai masę savo pusėje. Kaip ta masė šiandien šaukia „Nukryžiuot“, taip ji rytoj gali šaukti „Pagirtas“. Todėl, to pasėkoj, turime nepamiršti pirmojo vietos statyti kokybę, ne kiekybę; daugiau rūpintis kokią yra nariai, ne kiek; daugiau rūpintis jų asmenų auklėjimu, ne naujų narių verbavimu.

Kitas dalykas, į kurį reikėtų atkreipti dėmesį, tai į ALOST veiklą. Baugu, kad organizacijos suėjusios į darnų darbą neužmigytų. Neretai pasitaiko, kad išnykus tarporgani-

zacinei įtampai, išnyksta ir paskirų organizacijų veikimas. Visada veikimas išsiskaido atoveiksmi. Jeigu suėję į Organizacijų ir Spandos Tarybą užsūstame, tai būtų padaryta didelė žala ne tik mūsų kolonijai, bet kartu ir savo Tautai, kuri laukia nuolatinės mūsų paramos ir kovos už jos išlaisvinimą. Pergalė ateina tik po kovos ir kančios, kaip Kristaus istorija rodo. Tą įvykį patvirtina ir visa istorija, kartu ir mūsų Tautos nepriklausomybės aktas.

Artėja metas, kada ir lietuvių tauta turės atlikti savo pašaukimo uždavinį, apie kurį tiek daug mastė šviesios atminties prof. St. Šaukauskis. Kaip Kristaus kančia ir kraujas atnešė žmonijai lauką prisikėlimą, taip ir mūsų tautos kančios ir kraujas tikrai atneš Lietuvai garbę ir amžiną gyvybę, o bendrame visų tautų siekime — neišdildomą pėdsaką, bet pirma reikia darbo ir aukos.

A. Klevešis

Gražina Velykų margučius

Pasaulio Lietuviai

JUNGT. AMER. VALST.

Vos tik prieš porą mėnesių atvykęs iš Vokietijos dailininkas Juozas Kaminskas, staiga mirė Čikagoje kovo 10 dieną ir ten palaidotas.

— Buvęs Lietuvos pasiuntinybių Rygoje, Briuselyje ir Varšuvoje sekretorius, Jurgis Kairiūkštis, mirė Worcesteryje. Jis kalbėjo septyniomis: lietuvių, anglų, prancūzų, vokiečių, lenkų, ispanų ir italų kalbomis. (E.).

— Žinomis iš Waterburio, Amerikoje mirė žinomas anatomijos profesorius Žilinskas.

KANADA

— Vilniaus Kr. Sąjungos Toronto skyriaus visuotiniame susirinkime paašškėjo, kad anglų kalba Vilniaus klausimą liečiančioms knygoms teis-

ti kasoje šiuo metu yra jau apie 600 dolerių. Jau išversta į anglų kalbą Dr. A. Šapokos „Vilnius Lietuvos gyvenime“ ir Dr. M. Anyso „Haagos Tarptautinio Tribunolo sprendimas“.

— Montrealyje pašventinta nauja lietuvių šv. Kazimiero bažnyčia. šv. Kazimiero parapija, įsteigta 1913 metais, o pirmoji kukli bažnyčia buvo pastatyta 1915 metais. Naujoji bažnyčia yra mūrinė, moderni.

— KLB Kultūros Fondas, pastarais metais veikliai pasireiškęs, ir šiais metais yra numatęs išvystyti plačią veiklą.

ANGLIJA

— Lietuvių ir kitų tautybių vyrų kongregacijos balandžio 7 d. organizuoja tylos demonstraciją per Londoną. Ji turi britų gyventojams

priminti pavergtųjų kraštų bažnyčių likimą. Demonstracijoje dalyvausią apie 30.000 vyrų. Po to Westminsterio katedroje bus atlaikytos iškilmingos šv. Mišios. (E).

— Nidos Knygų Klubas Londone turi dabar apie 2.000 pastovių narių skaitytojų. Iškeltas sumanymas sudaryti tam tikrą fondą, kuris įgalintų skelbti literatūros premijas. — Nidos Knygų Klubas ir „Europos Lietuvis“ naujuoju atstovu Vokietijoje paskirtas J. Medušauskas.

JUNGT. AMER. VALST.

— Lituanistikos kursai Columbia universitete vyks ir atelyje. Registracija į pavasario semestrą buvo vasario pradžioje. Lituanistiniai dalykai studentams užskaitomi kaip ir kiti universitete dėstomi dalykai. — Ir Fordhamo universitete New York'e vyksta tokie pat kursai. Rudens semestre lankė juos 17 studentų, iš kurių 5 yra gimę ir augę pačioje Amerikoje. Antrame lituanistinių kursų semestre tikimasi turėti daugiau studentų. Dėstytojais pakviesta visa eilė žinomų lietuvių mokslininkų: Prof. Brazaitis, Dr. Gimbutienė, prof. Salys, prof. Puzinas,

ROSARIO

DIDŽIOSIOS SAVAITĖS PAMALDŲ TVARKA

VERBŲ SEKMADIENIS, balandžio 14 d., — 9 val.: verbų palaiminimas, procesija ir šv. Mišios.

Didįjį Pirmadienį, Antradienį ir Trečiadienį 40 valandų atleidai. Kasdien 8 val. šv. Mišios, švč. Sakramento įstatymas ir adoracija iki 6 val. vakaro, 6 val. vakare bus rožančius su palaiminimu.

DIDIJĮ KETVIRTADIENĮ, balandžio 18 d. 19 val. (7 val. popiet) iškilmingos šv. Mišios, kojų plovimas, švč. Sakramento procesija ir adoracija iki vidurnakčio.

DIDIJĮ PENKTADIENĮ, balandžio 19 d. 19 val. iškilmingos vakarinės pamaldos: Kryžiaus garbinimas, Komunija.

DIDIJĮ SEŠTADIENĮ, balandžio 20 d. 22,45 val. iškilmingos Velykų vigilijos pamaldos: ugnies šventinimas, vandens šventinimas, krikšto įžadų atnaujinimas etc.

PRISIKĒLIMO MIŠIOS 24 VAL. Per Velykas Mišios įprasta tvarka, 7, 8, 9 ir 10 val., tik per lietuvių Mišias bus procesija su švč. Sakramentu giedant „Linksmą dieną“.

REKOLEKCIJOS ROSARIO LIETUVIAMS

Rekolekcijos Rosario lietuviams bus balandžio 25 — 28 d.d. Balandžio 25 d., ketvirtadienį, 7,30 val. vakaro: rekolekcijų pradžia, pamokslas ir palaiminimas su švč. Sakramentu.

Balandžio 26 d., penktadienį, 7,30 val. vakaro: rožančius, pamokslas, palaiminimas.

Balandžio 27 d., šeštadienį: nuo 6 val. vakaro iki 7,30 val. išpažintys; 7,30 val. pamokslas su palaiminimu. Po palaiminimo vėl bus klausoma išpažinčių.

Balandžio 28 d., sekmadienį, 10 val. ryto: šv. Mišios, pamokslas, palaiminimas ir rekolekcijų užbaiga. Išpažinčių bus klausoma ir per šv. Mišias.

Rekolekcijas ves kun. dr. A. Kleiva, MIC.

Rekolekcijų tvarka Santa Fe lietuviams bus paskelbta vėliau.

— Kun. A. Kleiva, MIC balandžio 13 d. išvyksta į Urugvajų vesti rekolekcijų TT. Jėzuitų bažnyčioje Montevideo lietuviams.

— Simanas Krašinskas prižadėjo Rosario lietuvių šv. Kazimiero bažnyčiai įtaisyti prie altoriaus lietuvišką vėliavą.

— Ona Kniežaitė Rosario TT. Marijonams nupirko naują puikią skalbimo mašiną. Dabartiniu laiku geradarė yra šv. Kazimiero parapijoje už virėją. Rosario TT. Marijonai maloniai geradarėi reiškia nuoširdžią padėką.

— Domininkas Rudis ilgą laiką negalavęs ir pagulėjęs ligoninėje kiek pagerėjo. Linkime tautiečiui greit visiškai pasveikti.

— Kun. V. Palubinskas, MIC uoliai dirba šv. Kazimiero lietuvių parapijoje su vietiniu jaunimu. Ypač

prof. K. Pakštas ir kt. Paskaitų pirmąją valandą skiriama lietuvių kalbai, antroji lietuvių kultūrai pažinti.

— Didžiausios apimties meno parodoje Chicagoje dalyvavo su savo kūriniams ir 15 lietuvių dailininkų. Latvių dalyvavo 7 dailininkai.

— Chicagoje suorganizuotas lietuvių menininkų klubas.

VENECUELA

— Haidė Jakavičiūtė, muziko Donato Jakavičiaus duktė, Venezuelos sostinėje laimėjo grožio konkursą ir kartu 1.000 dolerių. Ji dabar pakviesta vaidinti filmose.

— Žymus švedų dienraštis „Dagens Nyheter“ neseniai stipriai pasisakė už tai, kad švedija kiek galint greičiau įsigytų sau atominius ginklus iš JAV. Laikraštis t. k. rašo: „Žinoma, rusų komunistams būtų nemalonius dalykas, kai švedija įsigys sau modernius ginklus ir tuo sustiprina savo gynybą, juk jie vis dar viltėja mus taip pat lengvai nugalėti, kaip Pabaltijo valstybes, kurios dabar yra Rusijos žnyplėse“.

jauno kunigėlio veikla pasireiškia su žostais.

— Kun. J. Duoba, MIC laikinai išvykus Namo vyresniajam kun. Dr. Pr. Braziui į Š. Ameriką, eina Namo vyresniojo pareigas.

— Kun. dr. Pr. Brazys, MIC paskirtas kartu su dar dviem atstovais Romoje atstovauti generalinėje kapituloje lietuvių marijonus esančius tremty. Generalinė kapitula bus Romoje birželio 21 d. Su juo kartu vyksta ir kun. J. Jakaitis.

— Rosario lietuvių jaunimas turėjo susirinkimą balandžio 6 d. 4,30 val. popiet. Jaunimui vadovauja kun. A. Kleiva.

— Rosario Gyvojo Rožančius susirinkimas įvyko balandžio 7 d. po lietuvių Sumos. Susirinkime buvo aptartos tolimesnio veikimo gairės. Susirinkimą pravedė kun. A. Kleiva.

— Rosario Lietuvių Bendruomenės visuotinas susirinkimas įvyko kovo 31 d. Susirinkime patiekto metinės apyskaitos ir nutarta tuoj po Velykų surengti vermuth Bendruomenei nusipelnusių asmenų pagerbimui.

ATIDAROMA SEŠTADIENINĖ MOKYKLA

Valkai ir jaunimas, kurie nori savo tėvų kalbą, kraštą ir papročius, kviečiami susirinkti tuoj po Velykų, BALANDŽIO 28 d. 16 val. (4 val. popiet). Pamokos bus dviems grupėms: vaikams ir jaunimui. BALANDŽIO 27 d., šeštadienį, 16 val. renkasi abi grupės kartu. Šeštadieninę Mokyklą ves Rosario TT. Marijonai. Tėvai maloniai prašomi bendradarbiauti šeštadieninės Mokyklos suorganizavime.

JAUKI ŠVENTĖ

Alfonso Lukošius kovo 30 d. artimųjų tarpe atšventė 19-tą savo gimtadienį. Valšes surengė jo marmytė Magdalena su dukrele Matilda. Tėvelis 13 metų kaip miręs. Iš svečių buvo krikšto tėvai Pundžiai, kun. J. Duoba, „Laiko“ red. kun. A. Kleiva ir daug kitų. Valšės buvo skoningai paruoštos. Alfonso eina technikos mokyklą, Matilda baigė su bačeleratu komercinę mokyklą, o Alfonso marmytė dirba Swift skerdykloje. Alfonso ir Matilda priklauso prie Rosario lietuvių jaunimo d-jos ir gieda jaunimo chore. Linkime pavyzdinčiai šeimai daug laimės tolimesniame gyvenime.

PADEKOS

Rožei Šimanauskenei ir Zulemai Ziemeiencienei už pastangas išgauti nors mažą pensiją dėkoja

Adelė Šakalienė

Reiškiame nuoširdžią padėką stovyklos kapelionui kun. J. Duobai, Seselėms Kazimierietės už gražų auklėjimą, priežiūrą, už išmokinimą gražių rankdarbių ir už dovanas.

Oiga, Konstancija ir Steponas Tičioniai

PRANEŠIMAS

Caseros, Palomar ir Hurlingham kolonijų lietuviams Misijų laikas numatoma nuo balandžio 28 iki gegužės 5 d.

Misijų vieta ir kitos informacijos bus pranešta sek. „Laiko“ numeryje.

SVEIKINAME VISUS TAUTIEČIUS ŠV. VELYKŲ PROGA, LINKĖDAMI TYRO DŽIAUGSMO, O MŪSŲ TĖVYNEI LIETUVAI GREITO PRISIKĒLIMO IŠ VERGIJOS.

Arg. Liet. Bendruomenės Centro Valdyba

KANČIA IR PRISIKĖLIMAS

Artinasi Velykos. Didžiosios Savaitės liturgija, išreikšusi paskutinės Kristaus gyvenimo dienas, padeda Kristų į karstą, ir liūdi, iki išauš linksmas Velykų rytas. Prisikėlimo dieną viskas pamiršta: Kristaus skundas, dėl savos tautos paniekimo, baisios kančios, kurias patyrė iš tos tautos ir tų žmonių, kuriuos labiausiai mylėjo, net ir paskutiniai Jo atodūsiai: „Tėve, atleisk jiems, nes nežino, ką daro“, „išsipildė“... Velykų rytą gyvenama prisikėlimo džiaugsmu; visi viens kitą sveikina, linki linksmų švenčių. Kančia ir džiaugsmas yra du gyvenimo priešingumai, bet labai priklausomi viens nuo kito. Be kančios, be aukos, be darbo, nėra nei džiaugsmo. Velykų mistika moko, kad kančia yra būtina mūsų dvasinei gerovei, sielos išganymui.

Giliau pažvelgę į žmogaus prigimtį, suprasime, kad kančia reikalinga. Pirmiausia, pats Kristus pasirinko kančios kelią atpirti žmoniją. Pasirinko pati giliausia Išmintis, kuri tobuliausiai pažįsta žmogų. Net ir pats gyvenimas parodo, kad juo žmogus daugiau pataikauja savo kūnui, juo kūnas darosi silpnėnis. Atsiskyriai, kurie plūkdamiesi save, gyvendavo labai ilgai, nes kūną užgrūdindavo. Tą patį galime pasakyti ir apie tuos, kurie dirba fizini darbą, kai tuo tarpu intelektualinis darbininkas neretai vos paeina. Tiesą puikiai patvirtina ir Sibire girba mūsų tautiečiai. Jeigu per tiek laiko jie išliko gyvi, tai tik dėl to, kad dirbdami užsigrūdino, įgavo atsparos sunkioms gyvenimo sąlygoms.

Kas buvo pasakyta apie kūno užgrūdinimą, tas tinka dvasiniam pradui. Jei žmogaus protas ir valia nebus lavinami, greitai bus nenaujingi. Dvasinis gyvenimas lygiai taip pat reikalingas nuolatinių kryžių. Kai žmogus laimingas, neretai ištyžta, tampa žemesniosios prigimties auka. Prarandamas Dievas, o kartu ir pati laimė. Ištikus kokiam skausmui, žmogus tada atbunda, pradeda mąstyti, įsiskirti išsigelbėjimo ir nekartą suranda tikrąjį išsigelbėjimą pačioje būties pilnybėje — Dievuje. Dvasinis žmogaus ryšys su Dievu priartina žmogų prie paties būties šaltinio ir, anot dr. P. Gaidamavičiaus, jį apdovanoja visados buvimu namie.

Žmogaus tėvynė ne šioj žemėj. Jeigu žmogui būtų lemta kurti laimę šioj žemėj, tai ir Kristus būtų pasilikęs čia ant žemės. Tiesa, Jis pasiliko Eucharistijoje, bet tik iki pasaulio pabaigos, kol bus bent vienas Jo tarnas. Kristaus misija buvo atpirti žmogų, aprūpinti visomis priemonėmis, kad jis galėtų pasiekti nepašalino kančios. Jeigu gyvenime ir nebūtų kitos kančios, bet visvien kančia, kuri plaukia iš netikros ateities, nepašalinama. Tas laukimas, kuris turi du aspektus — vilties ir baimės, nuolat kankina žmogų. Kierkegaard'as teisingai išsireiškė: „Jei laukimas yra nukreiptas galimo gėrio link, jis yra viltis...“, jei jis nukrypsta galimo blogio link, jis yra baimė.“ Jeigu netikrumas lydi žmogų mažesniuose dalykuose; ar esi teisingai suprastas, ar patę teisingai supranti, tai ką bekalbėti tame esminiam klausime.

Kol žmogus gyvena pasaulyje, tol jį lydės kančia — fizinė ir dvasinė. Ir juo turiningesnis žmogus, juo ta kančia didesnė. Kristaus kančia buvo begalinė, nes Jis išgyveno kančią iki pačios jos gelmių. Kančia reikalinga buvo Kristui atpirti žmoniją; žmogus kančia atperka save, stiprėdamas fiziniam ir dvasiniam gyvenimui. Būdamas vienybėje su Kristum — pašvenčiamaoje malonėje; būdamas, tarytum, vienas asmuo su Kristumi, savo kančia, kuri yra kartu ir paties Kristaus, atperka save ir pelno daug malonių kitiems, kurie nesinaudoja Kristaus kančios nuopelnais.

Nevienam kenčiančiam būsimojo prisikėlimo viltis yra išgelbėjusi

ATRASTOS NAUJOS IŠ PIRMŲJŲ AMŽIŲ KRIKŠČIONIŲ PERSEJIMO LAIKŲ IŠLIKUSIOS KATAKUMBOS

Eilė naujų katakumbų ir galerijų atrasta senajam lotynų kvartale, Romoje. Pagal to laiko dokumentus (III ir IV amž. po Kristaus) turėtų būti trys katakumbų židiniai: šv. Gordiano, bazilikos ir šv. Eugenijaus bžnyčios. Naujai atrastosos katakumbos priklauso paskutinei katakumbų grupei. Paminėtina, kad Romos katakumbų vienas iš vadovų yra lietuvis, labai gerai pažįstas katakumbas ir puikiai kalbąs lietuviškai.

gyvenimą. Pav. Goethės Faustas, išsikankinęs visą naktį ir, nepajėgdamas išeiti iš slėgencio absurdirinio pasaulio, tiesia ranką į nuodų taurę, kelia ją prie lūpų ir tuo akimirksniu išgirsta Velykų varpų gausmą. Jame vėl atgyja viltis, ir jis taria: „Koks gilus gausmas, koks skaidrus aidas traukte traukia stiklą nuo mano lūpų!“. Kančioj žmogus gali daug ko netekti, bet jei viltis neišblėsta, jei būsimojo gyvenimo viltis dar yra širdies gelmėse, tai dar galima tikėtis, kad jis sušuks, kaip Nietschė, „Viską palikau, turtą visą savo: Nieko man daugiau nelieka, kaip tik tu, dižojo Viltie!“ Antai Beethovenas, netekęs klausos savo testamente rašo: „Dar negalėjau pasakyti žmonėms: kalbėkit garsiau, šaukit, nes esu kurčias. Kaip būčiau galėjęs išduoti silpnumą savo pojičio, kuris manyje turėjo būti tobu-

liausiam laipsnyje nei kituose, pojičio, kurį kadaise turėjau visame tobulume, tobulume, kurį retas mano srities žmonių turi arba turėjo! O, aš negaliu!.. Koks pažeminimas, kai kas nors stovėjo šalia manęs ir girdėjo tolimoj fleitą, o aš ne. Tokie atvejai mane stumė stūmė nusiminimam nedaug betruko, ir aš būčiau pats pabaigęs gyvenimą. Tik tai menas sulaukė mane. Ak, man rodėsi negalima palikti pasaulio, kol neišliesiu visko, ką nešioju savyje...“ Beethovenas nugalėjo save.

Kančia reikalinga, kad neišleptume kūnu ir dvasia, kančia reikalinga, kad augtų mumyse Kristus, kad atrastume savo bejėgiškume būties pilnybę — Dievą. Galime kreiptis su Oskaru Milašium: „Viešpatie, Viešpatie, duok mums kasdieninės mūsų vilties!“, kad tikėtume į šio gyvenimo kančios pergale!

A. Ilgesys

Kėlės Kristus, mirtis krito — Aleliuja, Aleliuja...

PER PASAULĮ KELIAUJA ŽMOGUS...

BERNARDO BRAZDŽIONIO DVIGUBA SUKAKTIS

Vargiai, tur būt, rastume šeimą, kurioje nebūtų žinomas Bernardo Brazdžionio ar Vytės Nemunėlio vardas. Tai vienas ir tas pats poetas, „kaip vėlė, kaip vėlė nemarūnė“, Bernardo Brazdžionio vardu šaukiąs tautą, kad nepalūžtų, išvertų kovoje dėl laisvės ir Vytės Nemunėlio slapyvardė jau nuo seniajai žaismingais žodžiais skiepijais meilę Dievui, tautai ir tėvynei jaunose vaikų širdyse.

Bernardas Brazdžionis neseniai atšventė savo 50 metų amžiaus sukaktį. Ta pačia proga tenka pastebėti, kad šiais metais taip pat sukanka ir 30 jo našių kūrybinių metų sukaktis.

Žiauri komunistinė Lietuvos okupacija ir Bernardą Brazdžionį priverstė palikti tėvynę. Šiuo metu jis

gyvena JAV valstybėse, kur iš pradžių vertėsi raidžių rinkėjo (linotipininko) darbu, o pastaruoju metu yra kultūrinio žurnalo „Lietuvių Dienos“ redaktorius.

Jubilatas yra parašęs visą eilę poezijos knygų ir yra šiuo metu visam kūrybiniam aukštesniam, dažnai išeinan su originalia ir niekeno pas mus nepraktikuojama poezijos forma.

„Laikas“, linkėdamas dvigubam sukaktininkui visų jo poetinės širdies troškimų išsipildymo, tiki, kad lietuviškoji visuomenė susilauks iš Bernardo Brazdžionio dar nemaža kūrybingų ir pranašingų eilėraščių, nurodančių kelią į galutinį žmogaus tikslą — Dievybę bei šaukiančių aukotis už savo tėvų žemę.

Čia patiekiami Didž. Savaitės ir Velykų progai tinkamas ir B. Brazdžioniui būdingas religiniai motyvais poezijos gabaliukas.

Viršum žemės numirusio juoko,
viršum plieno, ugnies ir patrankų,
pro žvaigždžių ir pro mėnesio šoki
kažkas tiesia kruviną ranką.

Bėga upės pakalnėsna, alma,
neša nuodėmės vandenį tirštą,
laša kraujas iš apversto delno,
laša kraujas iš drebančių pirštų...

Į procesiją gaudžiantis varpas,
į procesiją šaukia Osanna,
ir į širdį, skausmingai atšarpi,
pamažu rankos lašas srovėna.

O, pavasario žydinčio Kristau,
amžinai Tu lašėk į tą taurę!
Į Tave mes procesijoj klytam —
skamba būgnai, ragai ir litaurai!

VLADA PROŠČIŪNAITĖ

PASKUTINĖ VAKARIENĖ

Prieš tūkstantį devynis šimtus metų
į paskutinę vakarienę susirinko
tik trylika žvejų.

Ir vienas jų — — —

— — — Kodėl užlūžo taip staiga ant lūpų žodis
ties tryliktu žveju? ..

Tai ne prieš tūkstantį devynis šimtus metų,
ne vyrų trylika prastų
į paskutinę vakarienę susirinko.
Tai mes visi — ir aš ir tu —
nuo šiaurės poliaus lig pietų
vidinio nerimo pritvinkę,
prieš Jojo veidą susirinkom —
milijonai mūs — ir aš ir tu —
nuo šiaurės lig pietų.

Tada — prieš tūkstantį devynis šimtus metų —
tik vienas jų
iš trylikos žvejų
delnė užspaudė žvangantį sidabrą.
O jei kas šiandien man ar tau
atgniauži lieptų sauja — — —
— — — Ak, Viešpatie, nežvelk, maldauju,
atleidžiančiu žvilgsniu nežvelk į vieną jų...
Ant lūpų žodžiai susikrauja
ir miršta vėl
ties tryliktu žveju...

KULTŪRINĖ KRONIKA

— Kun. V. Bagdonavičius, MIC, Lietuviškųjų Studijų Institute kalbėjo apie asmenybę įvairių pasaulėžiūrų šviesoje. Prelektantas pabrėžė, kad šiandien daugiau kalbama apie žmogaus galias, jo dvasios pasireiškimus bei sielos netvarką, negu apie tą vidinę rimtį mūmuse, kurią vadina me asmeniu. Asmens klausimas šiandien dar labiau būtų užmirštas, jei ne laisvės problema. Laisvė yra visuotinis žmonių rūpestis. Besirūpinant laisve priinama ir prie to, kas yra laisvas, būtent, mūsų asmuo, mūsų aš.

Paskaitininkas iškėlė krikščionijos atliktą darbą asmens mokslo srityje, kur pabrėžiamas skirtumas tarp asmens ir jo prigimties. Žmogaus dvasinės galios pasireiškančios moksle, mene, muzikoje, nėra tas pats, kas asmuo. Greičiau tik asmens galių apraiškos. Tačiau šiuo skirtumu šiandien jau nebenerima naudotis. Dar buvo iškelta viena problema, būtent, asmens ir asmenybės konfliktas. Asmuo yra amžinas, o asmenybė kuriasi. Tačiau ta besikurianti asmenybė turi tokios miltinios reikšmės pačiam asmeniui, kad nuo jos ir asmens amžinai vertė priklauso.

— Pirmasis Moterų suvažiavimas įvyko Kaune 1907 m. rugsėjo 22-23 d. Dalyvavo apie 400 atstovių. Taigi šiemet suels 50 metų būtų gerą, kad moterys nepraleistų to fakto tydomis.

— Skyrius apie Lietuvą bus Romoje spausdinamoje stambioje knygoje apie Katalikų Bažnyčios padėtį Sovietų pavergtuose kraštuose. Lietuvius leidėjų kolektyve atstovauja vysk. V. Padolskis. Medžiagą apie lietuvius, iš viso 120 pusl., paruošė kun. V. Mincevičius. Leidinys bus pavergtųjų tautų dovana Pijui XII jo 80 m. amžiaus ir vainikavimo sukaktį progai.

— Sesers kazimierietės Gratos baigiama spausdinti knyga apie Kalėdų eglutę. Knyga bus dviejų tomy: pirmame — įvairių tautų kalėdinės eglutės ir papuošimai, antrame tome — vien lietuvių tautos kalėdinės eglutės papuošimai.

Praejusį Kalėdų švenčių metu Sesers Gratos Augšt. Marijos meno kuopelė paruošė Chicago vidurmiestyje Ediso bendrovės 20 skyrių įvairių tautų kalėdinės eglutės. Susidomėjimas jomis buvo toks didelis, kad iš anksto buvo užsakyta dar neišėjusios iš spaudos knygos net 5200 egz.

— Prel. K. Saulys, Lietuvos nepriklausomybės akto signataras, sausio 28 d. sulaukė 85 m. amžiaus. Sociologas, bažnytinės teisės specialistas, gilus patriotas, Kaune buvęs arkivyskupo generalvikaras ir žinomas kaip visuomenininkas. Sukaktininkas šiuo metu gyvena šveicarijoje. Sekančiais metais švęs 60 m. kunigystės jubilijų. Yra parašęs vertingų leidinių: Sutoktųjų nežinia kur dingimas ir naujos jungtuvės, Sociologija ir kt.

— Knyga apie lietuvaites. Amerikiečių rašytoja Katherine Burton, autorė daugelio knygų, rašo naują veikalą apie sv. Kazimiero seseris, kurios šiemet švenčia auksinį savo gyvavimo jubilijų. Bus taipgi paruoštas specialus sukaktininkas leidinys ir lietuvių kalba.

— Dr. Deveikė, dirbanti Paryžiaus universiteto teisių fakultete asistente, išvertė Lietuvos statutą į prancūzų kalbą. Dr. J. Deveikė turi paraišiusi Lietuvos istoriją, kurią dar vis papildo naujai surasta medžiaga.

— Lenkijoje bus suorganizuota lietuvių kultūros dekada, o Lietuvoje — lenkų. Abi jos vyks vienu metu.

ATSIŪSTA PAMINĖTI

NELE MAZALAITĖ, „Pjūties Metas“, romanas. Išleido Lietuviškos Knygos Klubas, Čikagoje.

EUGENIJUS GRUODIS, „Agunos ir Smėlis“, poezija. Išleido Lietuviškos Knygos Klubas, Čikagoje.

AIDAI. Mėnesinis Kultūros žurnalas. 1956 m. lapkričio mėn. Nr. 9 (95). Leidžia Tėvai Pranciškonai, Brooklyne.

AIDAI. Mėnesinis Kultūros žurnalas, 1956 m. gruodžio mėn. Nr. 10. Leidžia Tėvai Pranciškonai.

LIETUVIŲ DIENOS, mėnesinis lietuvių kultūros iliustruotas žurnalas, 1957 m. sausio mėn. Nr. 1 (70). Leidžia Antanas F. Skirius, Los Angeles.

MOTERIS, lietuvių moterų žurnalas, 1957 m. sausio — kovo mėn. Nr. 1 (16), leidžia Kanados Lietuvių Katalikų Moterų Draugija, Toronto.

ŽIBINTAS, religinės kultūros žurnalas, 1957 m. sausio — vasario mėn. Nr. 1 (13), leidžia Didžiosios Britanijos Lietuvių Katalikų Parapijos Bendruomenė.

SEJA, tautinės demokratinės minties laikraštis, Nr. 1 (42). Redaktorius — leidžia G. J. Lazauskas. Leidžiamas U. S. A.

AIDAI. Mėnesinis Kultūros žurnalas. 1957 m. sausio mėn. Nr. 1. Leidžia Tėvai Pranciškonai.

AIDAI. Mėnesinis Kultūros žurnalas. Vasario mėn. Nr. 2. Leidžia Tėvai Pranciškonai, 680 Buschwich Ave., Brooklyn 21, N. Y.

LAISKAI LIETUVIAMS, religinės kultūros žurnalas, 1957 m. vasario mėn. Nr. 2 (VIII), leidžia Tėvai Jėzuitai, Čikagoje.

LAISKAI LIETUVIAMS, religinės kultūros žurnalas, 1957 m. kovo mėn. Nr. 3, leidžia Tėvai Jėzuitai, Čikagoje.

„EGLUTĖ“ Vaikų laikraštėlis, nr. 3, kovo — mėn. Leidžia Liet. Kultūros Institutas.

Pranas Daukyns, MIC, UŽ GERESNĮ PASAULĮ. Londonas, 1957 m. Leidiniai gaunami LAIKO Administracijoje.

SEKMADIENIO RIMČIAI

KENTĖJIMAI IŠGANYMO PLANE

Nors šių laikų išradimai pasiekė negirdėto garso, o po 50 metų jie pasieks gal dar 10 kartų didesnio laipsnio, bet žmogaus vargo, skurdo, nelaimių ir ligų jie neprašalino, neprašalins. Ką sakau! Atrodo dar padidins. Eik skersai išilgai pasauli. Aplankyk Europą, Ameriką, Afriką, Kiniją, Indiją ir tą nelaimingą Rusiją, kur visa propagandos gerkle iki užsikimšimo šaukiama, kad surastas žmonijos rojus, bet visur, o visur mes matome kryžių, vargą, badą ir pagaliau skausmingą mirtį.

Seniau, rodos, nė ligų tiek nebuvo, o dabar kur tik pasisuksi, pamatysi didžiausias ligonines su tūkstančiais lovų ir visos užimtos, net koridoriuose pamesti ligoniai riogso, o gatvėse laukia prie durų ir žiūri, kada jiems pasiliuosuos koks mažas kampeilis. Žinoma, jie tikisi, kad greitai viens kitas iš ligonių mirs, o jiems liks vieta. Taip ir įvyksta, kadangi kiekvieną dieną veža numirėlius ir krauna lavoninėje į krūvą.

Atėjo pasaulin Išganytojas. Puolėsi visi prie Jo, nes manė, kad Jis tai tikrai išgelbės žmonių iš vargo, skurdo, ligų ir tos nelaimingos mirties. Tuoj sunėšė prie Jo kojų ligonius, o kurie negalėjo per minią prisigrūsti, tai iš tolo šaukė Jėzau, Dovydo Sūnau, pasigailėk mūsų, o kai ką net pro stogą įleido ir paguldė prie Kristaus kojų, kad tik pagydytų.

Jėzus kai kuriuos pagyde, bet ne visus. O gal negalėjo? Galėjo, nes Jis Dievas, bet nenorėjo. Dėl ko? Dėl to, kad Jo pasiuntinybė buvo visai kita. Jis neatėjo žmonių gelbėti iš žemiško vargo, ar skurdo. Neatėjo uždaryti ligonines, kalėjimus ar našlaitynus, nors netiesioginiai per Jo paliktą Evangeliją Bažnyčia mašina žmonijos skurdą, slaugo ligonius, šluosto našlaičiams ašaras, šelpia neturtinguosius. Tik apsidairyk, kiek Bažnyčios pristeigta ligoninių, prieglaudų, našlaitynų, auklėjimo įstaigų ir mokyklų, bet Kristaus tikslas buvo kitas — naikinti nuodėmę (štai Dievo Avinėlis, kuris naikina pasaulio nuodėmes!) ir pamokyti žmonių, kad ji galėtų kantriai nešti gyvenimo kryžių. Jis pasakė: „Pavargėlių jūs visuomet turėsite“ (Mat. 26, 11). Vadinasi, vargas nuo lopšio iki karsto bus nuolatinis žmogaus palydovas. Tik svarbu, kad tas žmogus mokėtų tą vargą kartu su Išganytoju aukoti Dievui. Dėl to Jis taip maloniai mus kviečia: „Kas nori eiti paskui mane, tegul išsižada patsai savęs, tegul ima savo kryžių ir tegul seka mane“ (Mat. 16, 24).

Zydai taip pat visai klaidingai išsigalvojo apie ateinantį Mesiją ir žmonijos išgelbėtoją. Jie manė, kad jis ištrauks juos iš Romos vergijos, sugrąžins jų prarastą valstybę, o jie jį už tai pagarsins savo karaliumi. Kad tokios mintys buvo pas žydus, aiškiai matome iš Kristaus mokinių pasisakymo nepažįstama-

Jeigu augščiau tu nori lipti, Imk nelūžtamą ramentą Ir pakeitęs diego kryptį, Kopk sode į kryžių šventą... Kas juo remias nepalūžta — Stiprios jam nukaltos viny, Ir nuo amžių jis nedūžta Ne todėl, kad geležinis... Jurg. Baltrušaitis

jam, kuris ėjo kartu su jais iš Jeruzalės į Emaus miestelį. Jie sakė: „Mes tikėjome, kad jis atpirks Izraelį“ (Luk. 24, 21). O tas nepažįstamasis (Kristus) juos smarkiai subarė išvadindamas neišmanėliais ir nerangios širdies tikėti visam, ką yra kalbėję pranašai. Argi nereikėjo, kad Kristus taip kentėtų ir įeity į savo garbę! (Luk. 24, 25).

KRYŽIAI TURI BŪTI

Taigi matome, kad Išganytojas įtraukė į žmogaus gyvenimo ir išganymo planą kryžių ir visa, kas su kryžiumi rišasi: ligos, nelaimės, persekiojimai, apkalbos, neteisingi liudijimai, paniekinimai ir t. t. ir t. t. Tik reikia juos mokėti pakeisti ir rasti tame kryžiuje suraminimo ir paguodos.

Mes nerasime nė vieno šven-

Velykų margučiai — mažųjų džiaugsmas

tojo, kad jo gyvenime nebūtų buvę kryžiaus ir juo didesni šventieji, juo daugiau įvairių kryžių turėjo, nežiūrint, iš kur jie atėjo, ar iš gamtos, ar iš ligos ar iš žmonių. O pagaliau ir pats žmogus yra sau didelis kryžius, nes turi visą laiką kentėti visokias savo silpnybes, kad net didysis Tautų Apaštalas Povilas šaukia: „Kas mane išgelbės iš to kūno vergijos?“ ir gauna atsakymą, kad Dievo malonė.

Per amžius buvo žmonių, kurie kentėjo panašiai, kaip Kristus, ir net gavo Jo žaizdas pradedant šv. Pranciškomu Asyžiečiu ir baigiant Tėvu Pijumi kapucinu Italijoje, kuris dar gyvena ir Terese Neumanaite, Vokietijoje. Šv. Andriejus apaštalas, pamatęs, kad jį kals ant Kryžiaus, iš džiaugsmo netvėrė, sveikindamas kryžių, kuris priglaus jo mirtingus sąnarius. O šv. Petras jautėsi nevertas, kad jį kaltų prie kryžiaus aukštin galva...

Ir mūsų laikais daugybė yra žmonių, kurie jaustųsi nelaimingi, jeigu neturėtų kurią dieną kryžiaus. Jiems atrodytų toji diena lyg tuščia, be vertės, nes neturėtų tą dieną ką aukoti Viešpačiui. Aš pažįstu vieną vargonininką Vokietijoje, kuris jau apie 20 metų kenčia skaudžias, skilvio konvulsijas, o kasdien eidamas prie šv. Komunijos taip išmilytojo jį tą ligą, kad jo žmona dar neseniai man rašė, jog jos vyras labai patenkintas savo liga ir paklaustas: Kaip būtų, jeigu tau kas staiga atimtų tą ligą? Jis atsakė: „Man būtų nejauku, nes neturėčiau ką aukoti savo Viešpačiui, kuris tiek kentėjo dėl mūsų!“

KAIP IŠMOKTI KENTETI? Visų pirma reikalinga yra didelė Dievo malonė, be kurios mes nieko negalime, nes ir Kris-

tus pasakė: „Jūs be manęs nieko negalite!“ Tos malonės galime išsiprašyti per nuolatinę maldą: „Viešpatie, išmokyk mane kentėti!“

Be to, reikia mėginti sekti Kristumi. Iš karto pakeisime mažus kryželius, o paskui vis didesnius. Tam padeda mąstymai apie Kristaus kančią, kryžiaus kelių ėjimai, lyginimai savo kentėjimų su Kristaus kentėjimais, pagal tuos šv. Rašto žodžius: „Jūs visi, kurie einate pro šalį, prisžiūrėkite ir pamatykite, ar yra kieno tokie kentėjimai, kaip mano kentėjimai?“ Čia save lygink prie nuplakto, erškėčiais vainikuoto, ant kryžiaus prikalto Kristaus. Čia vėl žiūrėk į sopuliuose paskendusią Kristaus Motiną Mariją. Jie nekaltėjai, o mes nusidėjėliai. Jie taip sunkiai kenčia už mus, o mes nenorime nė trupučio pakentėti už savo nuodėmes. Tuo tarpu po mirties gal laukia už tas nuodėmes pragaro kančios, o mažiausiai — ilgos skaistyklos bausmės. O visgi čia mes gauname suraminimą, vaisyti, ateina draugai, prieteliai,

kurie mus suramina, o Jėzus neturėjo jokio suraminimo! O pragra ir skaistykloje kas mus laukia? Šiomeis ir panašiomis mintimis mes pamažu išsigysime, Dievui padedant, kantrybės ir po kurio laiko mes patys save jau nebepažinsime, kaip galėjome prieti tokio kantrybės ir net džiaugsmo laipsnio, kaip priėjo tas vargonininkas.

Štai dabar velykinis laikas! Visi džiaugiamės, kad Kristus prisikėlė. Bet kolei Jis prisikėlė, Jis turėjo daug kentėti ir taip įeiti į savo garbę. Panašiai ir mes, žinodami, kas mus laukia po mirties, kaip šv. Povilas sako: „Ko nei akis neregėjo, nei ausis negirdėjo, nei žmogaus širdį neįėjo, kas laukia tų, kurie Dievą myli, raminkimės ir guoskimės Išganytojo prižadais. Ten Dievas nušluostys nuo jų akių kiekvieną ašarą, mirties daugiau nebebus, nei dejavimo, nei šauksmo, nei skausmo nebebus daugiau; nes kas buvo pirma, išnyko“ (Apr. 21, 4).

O šv. Povilas į Romiečius (8. 18) taip rašo: „Kad šio laiko kentėjimai negali lygintis su būsimąja garbe, kuri bus mums apreiškta“. Žmonės nekartą kiek vargsta, kad žemiškos garbės nors vienai dienai paragautų. Žiūrėk, kokie ristikai ar kumštinkai kruvini išeina iš imtynių, kad laimėtų pirmenybę, ar pasaulio čempionatą, bet tai tik dulkė sulyginus su amžinąja garbe. Jaunuoliai kiek daug mokosi ir naktimis nemiega, kad tik geresnį mokykloje laimėtų diplomą. Darbininkai purvini, suodini išlenda iš fabriku, kad daugiau pinigų galėtų uždirbti. Tad, jeigu tiek daug aukos reikalauja pasauliški trumpi ir nykstantieji dalykai, ar neverčiau pasidarbuoti ir pakentėti dėl amžinų turtų, kurių

Žymieji Amerikiečiai Lietuvos Nepriklausomybės reikalu

New York — (LAIC). Keletą dienų prieš vasario 16 d. Amerikos politinio gyvenimo žymesnieji asmenys pasisakė Lietuvos Nepriklausomybės ir jos paskelbimo sukakties reikalu. Valstybės sekretorius John F. Dulles vasario 16 d. praga paskelbė proklamaciją, kuri pasiekė viso pasaulio lietuvių, nes ją skelbė laikraščiai, Amerikos Balsas ir ji buvo skaityta susirinkimuose.

Vasario 14 d. JAV-bių Senate ir Atstovų Rūmuose posėdžiai pradėti maldomis už Lietuvą, kurias skaitė Atstovų Rūmuose kun. Petras Činikas iš Chicagos, Ill., ir Senate kun. Juozas Valentiejus iš Waterbury, Conn.

Reikia pastebėti, kad šiais metais 12 gubernatorių paskelbė proklamacijas. Taip pat įvairių miestų burmistrai skelbė proklamacijas, jie patys, ar jų atstovai dalyvavo Lietu-

vos Nepriklausomybės paskelbimo sukakties minėjimuose.

SENATE Lietuvos laisvinimo bylos reikalais kalbas pasakė 21 senatorius.

Savo pareiškimus kongreso reikduose padarė trys senatoriai.

Atstovų Rūmuose Lietuvos reikalui kalbėjo 48 kongresmanai. Jie visi plačiai išdėstė Lietuvos pavergimo laikotarpį ir kėlė balsą, kad Lietuva būtų išlaisvinta ir su savo kultūra ir žmoniškumu prisidėtų prie bendrojo laisvojo pasaulio pastangų, kuriant žmonijos geresnę ateitį.

Be to, 25 kongresmanai raštu patiekė savo pareiškimus sukakties praga ir reikalavo, kad Lietuva būtų ir toliau laikoma nepriklausoma valstybe, jos dabartiniai okupantai pareiškimuose smerkiami ir reiškiama vilties, kad Lietuva bus išlaisvinta.

Vokiečių radijo komentatorius apie „rinkimus“ Lietuvoje ir lietuvių tautos laisvės troškimą

Remdamasis „Elta - Pressedienst“ suteiktais duomenimis apie įvykius okupuotoje Lietuvoje „rinkimus“ į vietines tarybas, Stuttgarto radijas kovo 12 dienos transliacijoje davė plotų komentarą. Tarp kitko paminėjo faktą, kad keliose rinkiminėse apygardose Lietuvoje balsuotojų dauguma visai neatvyko prie urnų, kas Sovietams esą labai nemalonu. Toliau komentatorius pabrėžė, kad „Netik senoji karta, bet ir jaunimas išsilgęs laisvos Lietuvos. Vis labiau Kremlius turės suprasti, kad Stalinas padarė lemtingą klaidą, įjungdamas Pabaltijo respublikas į Sovietų Sąjungą. Pabaltijo gyventojų laisvės ilgesys užkrečia net atkeltus į tą erdvę rusus. Tai veikia net į tolimesnes Sovietų Sąjungos sritis. Kaip tik dėka Sovietų vartojamo smurto toji laisvės liepsna vis labiau įsižiebė. Tai rodo ir Lietuvos ir Lenkijos istorija. Nepaisant Rusijos carų smurto, Lietuva ir Lenkija visvien atgavo laisvę. Kai dabar carų įpėdiniai bolševikai dar baisesniu smurtu stoja prieš šių kraštų laisvę, tai tat atitinka sovietų imperialistiniams tikslams, bet ar šių jų metodai bus sėkmingesni už anų carų metodus, parodys ateitis. Lietuvių tautos laisvės valia yra išlikusi nesužlugdyta,“ baigė radio komentatorius.

„AMERIKOS BALSUI“ — 15 METŲ

Neseniai suėjo 15 metų kai pasaulis girdi „Amerikos Balsą“, kuris yra JAV-bių Informacijos Agentūros skyrius.

Lietuviškai, Amerikos Balsas pradėjo žinias į tėvynę duoti 1951 m. vasario 16 d.

Tuo būdu lietuviškam Amerikos Balsui sueina šešeri metai. Šiuo metu Lietuvos Nepriklausomybės 39 metų paskelbimo praga, Amerikos Balsas kartotinai paskelbė Valstybės Sekretoriaus, John F. Dulles pareiškimą. Reikia pastebėti, kad lietuviškam Amerikos Balsu transliacijos gerai girdi Lietuvoje, Sibire, Aliaskoje, P. Amerikoje etc.

Vasario 23 ir 24 d.d. lietuviškai

nei vagis neišplėš, nei kandis nesuėš, kaip užtikrina pats Išganytojas.

Bet Dievas naujo nieko nereikalauja iš mūsų. Daryk tai, ką darai, gyvenk luome, kokiame esi, tik padaryk gerą intenciją, kad visa tai Dievui aukoji. O ligonis, ar nori, ar nenori, vis vien turi sirgti, tai verčiau sirkt tylėdamas ir aukodamas Dievui ir vienykis su Kristum ant kryžiaus, tada ir kūniškai bus lengviau, o beto, dar laimėsi amžinybei užmokestį. Bet kitas vietoj Dievui aukoti, pradeda keikti pykti ir blaškytis, tuom dr labiau padidina kentėjimus, o pas Dievą nieko neužpelno.

Taigi didelis dalykas mokėti kentėti ir aukotis Jėzau širdžiai. To mokslo pasisemkime iš pervertos Jėzau širdies ir Sopolingosios Dievo Motinos Marijos, kadangi kentėjimai yra įtraukti į išganymo planą.

J. Bružikas, S. J.

„Amerikos Balsas“ perdavė himnus ir giesmes iš Katedros esančios Washingtone, apasakojo Liet. Nepriklausomybės minėjimus New Yorke, ir Chicagoje.

MIRĖ FATIMOS VAIKŲ TĖVAS

Jacintos ir Pranciškaus — dviejų vaikučių, kurie matė Fatimoje Mariją — tėvas Manuel Pedro Marjo neseniai mirė sulaukęs 84 metų amžiaus. Jis mirė kaimelyje netoli nuo apsišėškimo vietos Fatimoje. Minėtų dviejų vaikučių motina yra mirusi prieš metus laiko.

Stengdamasi įgyvendinti Fatimos Marijos prašymą — melsti už Rusijos atsivertimą — Mėlynoji Armija maldoms jau sutelkė 15.000.000 žmonių iš 33 tautų.

RUSIJA TIESIA SPYGLIUOTŲ VIELŲ UŽTVARAS APLINK VENGRIJĄ

Su pagreintu skubumu yra tiesiama spygliuotų vielų užtvara tarp austrų ir vengrų sienos. Darbininkus saugo virš 400 ir nemažas skaičius politrukų nuo perbėgimo į Austriją. Tačiau nežiūrint šios taip griežtos apsaugos, tarp 5 ir 6 balandžio, laike 24 val. į Austriją perbėgo 17 vengrų.

GRIEŽTAS SOVIETŲ IŠPĖJIMAS VOKIEČIAMS DEL ATOMINIŲ GINKLŲ

Šio mėn. pradžioje priimdamas spaudos atstovus K. Adenauer pareiškė, kad „neišvengiamai atominiai ginklai reikalingi naujajai vokiečių kariuomenei. Ypač neišvengiamai reikalinga atominė artilerija, kaip taktinis kovos vienetas“.

Į minėtą Dr. K. Adenauerio pareiškimą griežtai reagoavo Sov. Sąjunga, per Maskvos radio vokiečių ir olandų kalbomis griežtai įspėdama šias abi tautas. Toks vokiečių apsiginklavimas esą įneštų daug pavojaus ir būtų karo atveju pirmojo atominio susikirtimo lauku.

— Pavergtųjų Europos Tautų (PET) generalinis komitetas lankėsi Vašingtone, padarė vizitus visai eilei įtakingų JAV kongreso narių ir tarėsi su jais pavergtųjų Europos tautų, tame skaičiuje ir lietuvių, reikalais. PET atstovai nurodė, jog turėtų būti griežtai reikalaujama, kad JAV vyrausybė imtųsi iniciatyvos išskelti Jungt. Tautose Sovietų agresiją prieš visas devynias Sovietų pavergtasias valstybes ir jų kišimąsi į tų valstybių vidaus reikalus.

— Miręs rumunų veikėjas Gregori Cafenco turėjo, kaip tarnavęs prancūzų kariuomenėje, daug draugų ypač tarp prancūzų; rašė ir kalbėjo labai gerai, buvo vienas iš geriausių PET kalbėtojų. Apie jo veiklą labai šiltai atsiliepia pabėgėlių ir prancūzų spauda. Cituojami jo atsiminimai ir ypač pareiškimai, kaip Sovietai užėmė Rumuniją. Dėl jo mirties Vilkas rumunų laisvinimo veiksniam pareiškė nuoširdžią užuojautą. (E.).

— Pavergtųjų Europos Tautų Seimo sesija prasidės Strassburge balandžio 25 d. Lietuvių delegaciją sudarys V. Sidzikauskas (kuris atvyks iš New oYrko), Dr. P. Karvelis, gen. št. pulk. J. Lanskoranskis, inž. J. Vilčinskis ir V. Banaitis.

— Birutė Bilevičiūtė, kuri prieš 4 mėn. švedijoje pasišalino iš sovietinės ekskursijos ir pasirinko laisvę, neseniai iš Stockholm kelloms dienoms buvo atvykusi į Reutlingeną ir lankėsi Vliko Vykdomoje Taryboje, susipažinama su jos darbuotojais ir pasidalindama mintimis apie okupuotą tėvynę, kurią ji dar taip neseniai apleido.

SKAUTŲ SKYRIŲ

veda

REDAKCINĖ KOMISIJA

JŪRA IR MES

Šių metų kovo mėn. 12 d. sukako 35 metai nuo Jūros Skautų įsikūrimo. Ši skautų šaka gimė taip pat Jurgeliūčių - Jurgelių šeimoje. Tik šį kartą iniciatoriumvienas iš trijų brolių skautų buvo Julius Jurgėla, dabartinis JAV aviacijos kapitonas. Ir dabar daug remias ir padėdas gražiai bujojančiai JAV bei Kanadoje šios skautybės šakai.

Red. Kolegija

Jau gilioje senovėje lietuvių gentys gyveno atsirėmusios gana ilgu ruožu į Baltijos jūrą. Jos tą jūrą mylėjo, gerbė ir savo gyvenime jai skyrė didelę reikšmę. Ta jūros reikšmė nebuvo tokia, kokią ją supranta mūsų laikais. Ji buvo jiems maisto šaltinis ir jų saugumo siena: iš jūros jų nepuolė joks priešas. Jūron leidavosi tik kai jiems buvo reikalingas maistas, o kitu atveju važinėti jūra laikė jos negerbimu ir bijodavo ją užrūstinti ir galinguosius dievus.

Visi tuometinės Lietuvos valdovai taip pat ne kitaip apie jūrą tegalvodavo: ji priešų nepažeidžiama, o patys neturėjo minties, kad ji galėtų jiems naudingai tarnauti ir tepriduodami jai vien tik mitologinės reikšmės. Nei vienas iš buvusių valdovų nesinaudojo ja, neatsuko į vakarus, bet pasibalnoje eikliusius žirgus maišė smėlėtas Rusijos stepes.

Ir taip pamažu turimi ilgi pajūrio ruožai siaurėjo. Tik gal, vienas Vytautas Didysis matė protėvių klaidas ir dėjo pastangas išvaduoti iš Vokiečių Ordo savo tėvų Skalavijos kraštą ir išstumti juos už Nemuno. Jo mintis — turėti laisvus Nemuno vartus į Baltiją.

Po daugelį metų sukūrėm vėl laisvą savistovą gyvenimą... Bet ir šį kartą mūsų tautos vadai neįvertino praeities klaidų — jie neatsigręžė į jūrą. Ši problema jiems nebuvo viliojanti.

Čia, kaip visuomet, jaunimas, mėgstas nuotykius, pavojus ir kovas, atėjo pirmasis. Ir 1922 metais kovo 12 d. Kaune, entuziastų galvoje gimė mintis įkurti Jūros Skautų vienetą. Tikslas — kova už savo jūrą ir ruošimasis tarnauti savame laivyne. Šios mintys visuomenės buvo

Kai du stovis visados daugiau padarys...

Šioks ar kitoks darbas, atliekamas vieno nėra toks sklandus, jei nebus kas jį paremia, ar bent jam pritaria. Darbas, kurį mes įvykdėm, mums vieniems būtų buvęs lyg ir per didelis ir vietomis gal net sunkiai išvežamas, jei nebūtumėm turėję šio darbo talkininkų. Ir tie mūsų mieli darbo rėmėjai padėjo stumti mums tą sunkų darbų vežimą.

Darbas, kurį vežam, nėra savo malonumui. Svarbiausias to darbo tikslas patarnauti sam kraštui, kovai dėl lietuviybės išlaikymo ir mūsų tautinio meno, liaudies papročių ir nesugadinto lietuviško kaimo gyvenimo iškėlimui. Juk ir svetimieji yra atkreipę didelį dėmesį į mūsų liaudies meną, bei tautosaką, kuri dar tebėra gyva mūsų kaime, o jau kitose tautos iš gyvenimo ją yra išstumęs miestų modernizmas.

sutiktos su didele kritika ir net pačių skautų vadų pašaipomis. Jaunimas liko vienas ir pasiryžęs. Ši idėja jaunimo tarpe rado labai didelį pritarimą ir jau po metų iš tuometinių dviejų jūros skautų skilčių išaugo į ištiesią draugovę, kuri radusi rėmėjų, veda intensyvią darbą ir ruošiasi.

Grįžta prie tėvynės šimtmečius svetimųjų valdytas skalavijos kraštas. Atsiranda atviras langas į pasaulį — tai mūsų uostas Klaipėda. Iškyla pakrančių apsaugos problema. Vyriausybė pakrančių apsaugai nupėrkta du mažus laivukus — į juos jau prasiskverbė vienas kitas jaunuolis - entuziastas.

Kiek vėliau, įsigijus vadinaimą karo laivą, to laivo didžiąją igulos dalį sudaro tie pirmieji jaunuoliai, kurie buvo visų išjuokti, kai ruošėsi tarnauti savam laivyne...

Prabėgo dar truputis laiko ir kova dėl mestos jaunuolių minties kurti savo prekybos laivyną visu smarkumu suintensyvinama. Čia vėl tie patys jaunuoliai, padėdami vieno kito susipratę visuomenininko, ir visų mūsų valstybės vyrų bei politikų gėdai, Lietuvos moterų „Birutės“ organizacijos remiami, padėda pirmuosius pagrindus Lietuvos prekybos laivynui. Šio laivyno 75% personalo sudarė jūros skautų eilėse pasirošusio jaunimo...

Ir šandie, kai minime šią mums taip svarbią sukaktį, brolių jūros skautų nepalikime vienių. Ši sukaktis yra svarbi mums visiems: lygiai kaip skautams, taip ir visuomenininkams, valstybininkams, politikams ir visiems mūsų tautiečiams...

Išėjus kietą 35 metų gyvenimo patirtį, palinkėkime broliams, kur jau tikrai galime pasakyti, jūros vilkams ir toliau su tokia pat išverme ir jūros užgrūdinta valia eiti pirmyn, tobulėti, semtis sau reikiamų žinių, o atėjus valandai, visi kaip vienas, pakėlę būres, į vienintelį visų tikslą — Baltijos pakrantes. Gero vėjo!

Lietuvių Skautų Draugovė
Argentinoje

VISOMS SKAUTĖMS, SKAUTAMS, SKAUTININKAMS IR SKAUTIŠKOS MINTIES RĖMĖJAMS LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ!

v. sl S. Babronis

dėką čia, visiems jaunimo tėvams, taip pat ir skautų šeimoms, kurios daug nuo savo mesogiinių šeimai pareigų atitraukdamos laiko aukoja šiam mūsų lietuviybės išlaikymo ir kėlimo darbui.

Tenebūna tai paskutinė mūsų darbo parama. Ačiū pp. Mašuliams, Paliulioniams, Šantarams, Rastauskams, Valentinams, Jackevičiams, Čikštams, Metrikams, Radionovams, Mikėlioniams, Jauniams, poniai Jablonskienei ir visiems kitiems, mums kuo nors padėjusiems ar padedantiems šiame darbe.

V. Sk. S. Babronis,
Lietuvių Skautų Vadovas
Argentinoje

SVEČIUOSE PAS URUGVAJIAUS LIETUVIUS

Jau senai brendo visų širdyse mintis, kad kokių nors būdu galėtume peršokti plačiausiąją pasaulio upę ir atsidurti svečiuose pas savuosius tautiečius Urugvajuje. Atrodė, kad norai išsipildys. Išvyksim kovo pirmosios dienos vakare. Visi skaitė dienas ir valandas, o laikas bėgo nuostabių greitumu. Ir kiek dar darbo...

Štai jau renkamės pasirošę išvykimui Jaučiasi kažkoks nervuotumas. Mus palydi būrys saviškių. Atsisveikinimas, ir jau laivas nutolęs nuo krantinės. Miesto žiburiai tolstą ir pagaliau dingsta visiškai horizonte...

Naktis prabėga be nuotykių. Ryto saulė išnyra Montevideo miesto papėdėje. Stogai nusidažo auksu spalva. O oras iššaukia drėbulį. Krantinė. Pažįstami veidai. Tie patys kur tiek kartų susitinkam čia, Argentinoje. Ir vienas kitas veidas naujas.

Urugvajaus žemė tokia pat kieta — kaip ir mūsų... Sutinka mus tėvas Giedrys. Visad linksmas — su nuotaika. Toks pat, kokį jį esam

Bronė ir Antanas Miseliai
paaukėjo \$ 500.— Aušros Vartų liet. bažnyčios tautinės lietuvių vėliavos įsigijimo reikalui.

Ritamės skubota: visi lauk iš autobuso. Mus pasitinka keletas žmonių. Suenam salėn. Šeimininkai tikrai nujautė, kad atvažiuosim a'kani. Vidury jau paruoštas stalas su pusryčiais. Tik vaišinkis. Tėvas Giedrys visus be ceremonijų ragina pasistiprinti. Ir tikrai ne pro šalį. Taip maloniai geriasi karšta kava po vargionančios kelionės. Gaunam nurodymus, adresu ir po pusryčių išsiskirstom į nurodytas vietas polsiui.

Visi žinom, kad 19 val. renkamės teatre, kur pravažiuodami trumpai buvom sustoję...

Dar kiek pavažiuojam ir dar paeinam. Jau esam malonaus šeimnininko žinioje. Manau, kad mums visiems teko tas pats: nespėji uždaryti durų, jau sėdi prie stalo ir esi netik prašomas, bet ir net verčiamas valgyti. Tai lietuviško vaišingumo ypatybė. Sako, svečias esąs namų belaisvis...

Taip taip... dar neišnyko atsivežtieji mūsų tėvynės papročiai... Jautiesi, esąs lyg savam krašte. Pas savo dėdę ar tetą, kuri kadaise tave vaišindavo gardžiausiais kumpiais, sūriu bei dešromis... Duok, Dieve,

Antanas Andriuskevičius
ir Ona Juozapa Adomaitytė po iškilmingų jungtuvių Aušros Vartų liet. parapijos bažnyčioje š. m. vasario 9 d.

Jaunoji pora neseniai grįžo iš po vestuvinės kelionės.

matę prieš kelis mėnesius. Trumpai pasikeitė mintimis, peržvelgė atvykusiųjų sąrašus, sėdam į jau beveik pilną autobusą. Riedam Montevideo miesto gatvėmis, dirydami, tai šen, tai ten. Viskas nuostabu, viskas nauja. Bėga namai, tik liekasi ilgos gatvių rankos...

Toli prieš mus išnyra kalva, nusagstyta mažomis baltomis dėžutėmis. Kažkas sako, tai mūsų tikslas — Cerro. Kiek žemiau, tarp baltų mažyčių namukų, matosi prisiglaudusi nedidelė, raudonu stogu bažnytelė. Lietuvių maldos namai, kuriuos visai neseniai pastatė tėvai jėzuitai. Pas juos dabar ir važiuojam. Tai mūsų pagrindinė bazė.

Štai jau ir sustojam šalia tos, ištole matytos bažnytelės — dabar virtusla ne taip jau mažu pastate.

kad kuo ilgiausiai gyventų mummye tie mūsų senolių įpratimai, tai ir mes dar ilgai liksime tais, kas esame. Jei pamesim senus tėvų papročius — nebeliks mūsų. Išnyksime, nebežinodami nei kas mes, nei iš kur...

Neramu. Nei miegas kimba, nei nuovargis išeina... Gal kiek ir nusnausta... Skubam iš visų pusių, iš įvairių vietų. Gal dar būsim pirmieji, kurie praveriam teatro duris. Apžiūrėm, pasitarim. Ir prasideda lėtas, planingas tvarkymasis. Atvyksta ir tėvas Giedrys, mūsų artimiausias bičiulis. Tariamės dėl rytojaus radio pusvalandžio. Ir išnauojam dar turimą tuščią laiką įgromimui į „stebuklungą“ juostą, kuri ir kalba ir dainuoja...

Pirmasis prabyla į ją mūsų Orga-

nizacijų ir Spaudos Tarybos vardu — jos pirmininkas p. Jonas Čikštas. Po kalbos seka mūs solistė Liucija Paliulionytė sudainuodama „Kad aš našlaitėlė“, komp. A. Kačėnausko. Po to eina kaip tik mums aktualūs Bernardo Brazdžionio žodžiai deklamuojami Danguolės Valentinaitės „Lietuvi, nuklydęs į tolimą šalį“.

Sako, kad širdies nepasotinsi šien. Širdžiai reikia širdies. Ir kas pirmasis krito į pagundą, jei ne Adomas... Čia stovi atletiškas, malonaus šypsniio vyrukas, tai bosu dainuojąs Antanas Slančiauskas. Ir sklinda iš jo širdinga melodija „Pamylėjau vakar“, pianu akordais palydima mūsų akompaniatorės Eugenijos Čikštaitės...

Prieš akis mūsų tėviškė tolima — ir lygios žydinčios pievos, ir plačios ganyklos su žalmargių kalmenėmis, ir piemenaitė mėlynakė su baltu ramunės žiedu rankoje...

Iš lėto pasigirsta maloniai plaukianti daina „Ganiau palšus jautelius“. Tai prisiminimų liekanos tolimosios tėviškės ir truputėlis pačios solistės širdies, kuriai šį kartą akompanuoja pats mūsų maestro — A. Stasiulis.

Ir ganyti ilgai nusibosta. Juk mėgdavom subatykariais užtraukti skambią sutartinę ir nenulistamai beveik iki saulėtekio tampyti verkiančią armoniką... Ir tyliai melodingai ima plaukti lietuviškų dainų pynė, virkdama akordeono Radionovo rankose... Taip ir baigiam trumpą, bet malonią valandėlę, kurią rytoj klausys kiti ir mes patys...

Žvilgtelėjus salėn — ji jau apyplinė. Čia jau eina paskutiniai pasirošimai. Dar valandėlę ir mūsų mintys taps vaizdais.

Pranešėjas daro įvadą, pristato svečius. Trumpas atvykusiųjų atstovo žodis. Jau laukiame ženkle... Bet mūsų šeimnininkai argi iškęs nesirodė. Ir išgirstam mažųjų chorelį, net ir su solistais: tai maloniai nušvitęs Debesėlis traukia dainą, kitiems pritariant. Tikrai gražu paklausyti, kaip tokie pipirai išraito virvės ilgumo melodijas, parodydami gražią jos harmoniją...

Ir štai pasklido „Piaun broliukai žalioj lanko“ dainos garsai. Ar nepradėdavo ir mūsų tėvai šienapilutę daina, ar neskambėdavo gojai skardžiai ir šilai?...

Ir taip viazdas vijo vaizdą... Jaunimo duzelis, ar neprimena ir mums tą patį. Svečiuojamės šlandien ir mes čia. O skirtis, manau, ne vienam bus sunku... O reikės!...

Applodismentai — jų begalės... Šeimininkai ir vėl su pasrodymu. Dabar jau kiti — vyresnieji

Tai tautinių šokių grupė, tur būt ta pati, kurios mes laukėm pas save, bet neatvyko... Kelionėms daug yra įvairiausių klūčių, o ypač mums, be savo krašto ir atseit be pilietybės... Daug ovacljų daug džiugumo. Pa-byram tarp minios. Pažįstamas ar ne, užsimezga kalbos, ir pašnekėsiai iš daugelio lūpų išgirstam malonius sveikinimus ir pasigėrėjimą. Net nuostabu tenka išgirsti iš diplomatu ir teatro kritiko teigiamą vertinimą... Stebėjosi — mėgėjų lygū. Ir tikėti ir ne...

Sokiai. Daugumas šoka, nori ir pasilinksminimui išnaudoti laiką. Mūsų šeimnininkai gauda mūsiskilus, čia vieng, čia kita. Nori išsikalbėti, išlieti visa ką turi ant savo širdies iš praeito laiko... O laikas toks skubus ir toks greitas... Viens po kito skirstomės lydimi savųjų geradarių. Juk ir ryt dar turim darbo, ir kas ne vienam slepia širdį... (Tęsinys sek. „Lalko“ nr.)

PADEKA

Jau nebe pirmą kartą mūsų reikalams talkininkavusiam p. Antanui Slančiauskui ir drauge vykusiam su Skautų Draugove ir parėmusiam mus savo kultūringu dainavimu spektaklyje „Šienapilutė“, per Montevideo radiją, Lietuvių bažnyčioje per pamaldas ir per gaisos ir šokio koncertą, reiškiamo širdingiausia skautišką Ačiū!

Negalime taip pat tylomis praeiti pro mūsų kolonijai pažįstamus asmenis kaip p. Emiliją Čekanauskienę, kuri visais laikais kreipiantis į ją pagalbos niekad neatsisakydavo padėti. Kaip ir šiuo kartu važiuodama drange su mumis netik moraliai rėmė mus, bet dar parėmė ir pinigine auka, įsirašydama į skautų rėmėjų knygą paaukodama drange su savo dukrele Irene, kuri taip pat rodosi visuose mūsų parengimuose, po 10 urugvajiečių. Nebeliekam skolingi ir urugvajiečiams p. K. Čibirui, paaukojusiam taip pat 10 urug. ir p. Vilkinai — 5 urugv. pesus. Visiems širdingai Ačiū!

Lietuviai Skautai.

A. † A

MŪSŲ MIRUSIEJI

A. A. ANTANAS ANELIONIS

Š. m. kovo 29 d. širdies liga mirė Antanas Anelionis ir palaidotas Charita kapuose. Velionis gimė 1899 m. gegužės 1 d. Vaineronių km. Vaškų par., Biržų apskr. į Argentiną atvyko 1928 m. Ilgai dirbo General Motor fabrike ir paskutiniiais metais inspektorius pareigose. Gyveno San Nicolas 5237, Villa Devoto, Bs. Aires. Paliko liūdinčią žmoną Prancišką Plikyte.

HURLINGHAM

KAP. VIKTORAS DIMINSKAS — SUKAKTUVININKAS

Kovo 31 d. suėjo 50 metų žinomam mūsų kolonijos veikėjui kap. V. Diminskui. Jis yra atnaujines Liet. karių ir Kovotojų S-gą Argentinijoje ir jos dabartinis pirmininkas. Be to, jis yra A. L. B. Hurlingham Apylinkės pirm. ir daugelio lietuviškų pareigų organizatorius ir nuolatinis „LAIKO“ bendradarbis. „Laikas“ sveikina šia proga savo uolų bendradarbį ir linki visokeriopo pasisekimo tolimesniame darbe kovojant už Lietuvos išlaisvinimą.

MIELAS „LAIKO“ SKAITYTOJAU, AR JAU UŽSIMOKĖJAI PRENUMERATĄ?

Už „Zvaigždę“ ir „Laiškai Lietuviams“ prenumeratas prašome mokėti „Laiko“ administracijoje ar „Laiko“ atstovni Pijai Gudelevičiui. Metams kainuoja 50,— argentiniskų pesų.

LIETUVOS PASIUNTINYBĖS
adresas:
Rambla, Rep. de Chile 1606,
Montevideo.

* Montevideo Liet. Kat.
RADIO PUSVALANDIS
yra kiekvieną sekmadienį 8.30 val.
vyto radio Solis bangomis (CX 44).

* **KIRPYKLA „OLGA“** — Ilgalaikis plaukų sušukavimas (karštas ir šaltas, atliekamas moderniomis mašinomis ir naujais metodais. Priimama mokinės —

Olga Jasulytė - Vitkauskienė,
Wilde, Av. Gen. Cadorna 85.

GIUZINIŲ IR UZUOLAIŲ DIRBTUVĖ-PARDUOTUVĖ

Parduodam medvilnė, vilnos, įvairios drobės, valizoms užvalkalai, gulumos kėdės ir turkiškos lovos. Taisomos minkštos kėdės.

Kainos prieinamos
Sav. Antanas šalčiūnas
Juan B. Alberdi 925-31.
T. E. 60-2784.

ELEKTRICISTAS

• PRECYZINĖ ELEKTROS TEHNIKA

REMONTUOJAMA:

- ŠALDYTUVAI - HELADEROS,
- RAŠOMOSIOS,
- SKAIČIUOJAMOSIOS MAŠINOS ir
- VENTILIATORIAI.

Mėnesinis mokestis
DARBAS GARANTUOJAMAS

B. ASAKA

Dirbtuvė-taller: Butas:
MEXICO 766 MEXICO 950
T. E. 38 - 2950

TEMPERLEY

PRANEŠIMAS

A. L. B. Temperley Apylinkės Valdyba kviečia atvykti į susirinkimą, kuris įvyks š. m. balandžio mėn. 27 d. 18 val. pas p.p. Morkūnus, 6-ta g-vė., nr. 450, Villa Sastre, Temperley.

Nariams dalyvavimas būtinas. Po susirinkimo bus vermatas. Norintieji galės prisidėti.

Apylinkės Valdyba

IŠLEISTUVĖS

P. p. šimėnų namuose, Temperley, kovo 30 d. įvyko dr. A. Laucio, jo žmonos Marytės Radionovaitės - Laucienės ir sūnelio Kęstučio, jų išvykimo į USA proga, malonios išleistuvės.

Į šį pobūvį susirinko pp. Laucių artimieji ir pažįstami; jų tarpe matėsi šios šeimos: p.p. Paulauskai, p. Mainoniai su sūnum stud. Robertu, p. Veseliai su sūnum Adolfu, p. Černiauskai, p. Balčiūnai, p. Repečkai, p. Iršiai, p. Urbonai su sūnum Jurgliuku ir p. Aleksas Stasiulis.

Svečius vaišino ir jais rūpinosi gerb. šeimininkai p. p. šimėnai. Jiems pagelbėjo jų dukrelė ponja J. Radionovienė ir jos vyras E. Radionovas.

Artistinė ir muzikinė programos dalį išpildė šios rūšies specialistai: V. Balčiūnas ir E. Radionovas. Iš-

vykstantiems buvo sugiedota „Ilgiausių Metų“. Linkėjimų žodžius tarė: V. Balčiūnas, A. Repečka, Mainonis ir Veselis, jiems atsakė ir padėkos žodį tarė Dr. A. Lucis.
Visi svečiai skirstėsi pakilius lietuviškos dvasios ir nuotaikos kupini.
K.

BUENOS AIRES

VISUOTINAS SUSIRINKIMAS

...š. m. balandžio mėn. 14 d. 12 val. Lietuvos šalės svetainėje šaukiamas visuotinis L. S. K. „KOVAS“ narių susirinkimas.

Dienotvarkėj:

- 1) Naujos valdybos rinkimai.
- 2) Tolimesnė veikla.

P a s t a b a: Neatvykus reikiamam narių skaičiui už val. (13) val. šaukiamas naujas susirinkimas, kuris bus laikomas teisėtu, esant bet kuriam narių skaičiui.

L. S. K. KOVA Valdyba

— Bronė Miliauskienė, išdirbusi reikiamą laiką audimo fabrike kaip darbų vedėja, šiuo metu išėjo į pensiją.

PAJIEŠKOJIMAI

Juozas Sidaravičius iš Lietuvos pajieško savo krikšto motinos Agotos S.daraitės - Černiauskienės, kuriai yra laiškas „Laiko“ administracijoje.

Pajieškoma Pranė Tamošaitienė, kilusi iš Vainiškiv ir jos sūnaus Jono. Pranešti: J. Narbutas, Chuquisaca 2159, Avel'onea, Bs. Aires.

FARMACIA "NENISKIS"
ANTONIA NENISKIS de GUTIERREZ
FARMACEUTICA
AV. SAN MARTIN 740
BURZACO
(Pdo. Ate. Brown)
30 metrų nuo Av. Espora, priešais
col. San Vicente stotį.
KALBA LIETUVIŠKAI.

FOTO "REPORTER" — JŪSŲ PATARNAVIMUI.
Jei norite turėti geriausias sužieduotuvinių, vestuvinių, gimtadienių ir kitų švenčių foto nuotraukas, kreipkitės į **FOTO "REPORTER"**, kur fotografas profesionalas yra pasiruošęs Jums greitai ir gerai patarnauti. Visi foto darbai atliekami savoje laboratorijoje.
L. KANČAUSKO,
FOTO „REPORTER“,
c. Mendoza 2249, Avellaneda
(prieš liet. bažnyčią).

AUTOMOBILIŲ TAISYMO DIRBTUVĖ
ATLIEKAMA:
REGULIAVIMAS — REMONTAS — STABDŽIAI
RADIOTORIAI.
ELEKTRINIS VIRINIMAS IR TEKINIMAS (soldadura, autogena, electrica ir torneria)
Sav. MEŠKAUSKAS y CIA.
ESCALADA 2052 T. E. 21 - 6541 CAP. FEDERAL
(Altura Av. de Trabajo 5000)

MIKŠTŲ KĖDŽIŲ FABRIKAS
GAMINAMOS ĮVAIRIŲ STILIŲ
MINKSTOS IR STIPRIOS KĖDĖS.
ATLIEKAMI ĮVAIRŲS STALIAUS
DARBAI.
Savininkas
Jonas Janušis
COCHABAMBA 1811-17
Villa Scasso
T. E. 68 - 7208

Pajieškoma Valė Petronienė ir Ona Baltrūnienė, anksčiau gyvenusios Bs. Aires. Jų pajieško brolis Alfonsas Pupelis, sūnus Simono, gyv. Krasnojarskii kraį, Igarka gorod, Stalina ul. 25 a, kv. 12, USSR.

Stefanija Similytė iš Lietuvos pajieško savo sesers Stasės Similytės, atvykusios Argentinon 1929 m., kilusios iš Gelvonų miestelio, Ukmergės apskr. Žinias apie jieškomąją pranešti: Antanas Pakulnis, calle I nr. 1732, Berisso, FCNGR.

Domininkas Činskis, gyv. Urugvajuje, kilęs iš Šiaulių apskr., išvažiavęs 1929 m. prašo atsiliepti savo kaimyno Domininko Zako. Pats jieškantysis arba apie jį žinantieji pranešti pranešti sekančiu adresu: D. Činskis, camino civil 4104, Montevideo, Uruguay.

BRAZILIJA

— Kumigo J. Šeškevičiaus pastangomis pastatyta ir jau baigiama įrengti nauja klebonija. Kun. J. Šeškevičiaus veiklumo dėka žymiai pagyvėjo lietuvių veikla Villa Zelinoje.

— J. Kaselūnas, didelis jaunimo mylėtojas ir šeštadienių mokyklų organizatorius, pradėjo leisti vaikams mėnesinį laikraštuką.

— Kun. K. Miliuskas paskirtas Vatikano rūmų prelatu. Jis darbuosi San Andres vyskupijoje.

— Kun. V. Ališas - Arminas pakeltas į kanauninkus. Jis baigia statyti didelę bažnyčią.

LAISVĖS GINKLAS — GERA, LIETUVIŠKA SPAUDA

PIRMAELIS GROŽIO SALONAS
"LA RUBIA"
SAVININKĖ IR VEDEJA
ONA KASPARIENĖ
SOLER 3441 T. E. 86-2528 Buenos Aires

NUOSAVYBIŲ ADMINISTRAVIMAS
JUANA DAILYDĖ, vedėja
SANTIAGO DEL ESTERO 286, p. 4, e. 4; T. E. 37-6435
Perka ir parduoda neužimtus namus. — Sutelkia paskolas pagal namų, žemės ir statybų garantijas nuo 3 iki 15 metų už 9%.

ALBERTO E. TIMINSKAS
COCHERIA „M I T R E“
Pasirūpina laidotuvėmis — veža ligonius — daro keliones į tolimesnes vietas — nuomuoja automobilius vestuvėms ir krikštams.
B. Rivadavia 718 T. E. 22 - 2045 Piñeyro

V. RAMANAUSKAS
RADIO TECHNIKAS
mokslus baigęs JAV-bėse.
Dirba naujus ir taiso visokių rūšių radio aparatus. Duoda išsimokėjimui.
POLA 289, Buenos Aires
T. E. 64 - 4154

Casa MUSKETAS
Parduoda
PLOKŠTELES, PIANINUS, AKORDEONUS, BANDEONUS TELEVISIOS APARATUS
ISNUOMUOJAMA PIJANINUS
T. E. 50 - 5948 Sanabria 2790-92

* **MINKŠTŲ KĖDŽIŲ DIRBTUVĖ**
Sav. Mikellionis Cosquin 5565,
Villa Lugano.

TEXTILBRAŽĖNAS
Lietuvių audimo fabrikas.
Tucuman 3718
Monte Chingolo 4 de Junio

Jaunosios ir kūmos pasisiūkit suknius (ajuar) pas
Profesorę ONĄ BALNAITYTĘ,
c. Manuel Esteves 1129, Dock Sud.
SINGER SISTEMA

* **OPTIKAS V. RASIŪNAS:** Gral. Mariano Acha 876, Morón: Šešt. 13 — 17 val. ir sekm. 13 — 16 val.

MIELAS TAUTIETI
Matydamas žūtbūtinę kovą tarp tiesos ir melo, tarp viso kas kilnu ir bloga, tarp mūsų tėvynės ir jos priešų... neabejodamas stok į garbingų kovotojų eiles. Tiesa vieną kartą laimės ir nebus užmiršta nė vienas prakaito lašelis, nė mažiausia auka.
„LAIKAS“ šią kovą vedė ir ves. **Paremdamas LAIKO Spaustuvės Statybos vaju paremsi šią garbingą kovą.**

ŠYPSENOS
KAI TARNAITEMS PAVEDAMI VAIKAI
Ponja Bliūdienė, vėly sekmadienio vakarą grįžta iš svečių ir klausia savo tarnaitę Barbarą, ar viskas namuose buvo tvarkoj.
— Viskas, ponja — atsako ši. — Tik man rašant tetai laišką Algirdukas pratio plunksną, išsitraukęs iš plunksnaočio.
— Ir ką tu darei? — pašoko išsigandusi ponja.
— Nieko. Baigiau rašyti su pieštuku.
— Muzėjaus sargas iš kaimo atvažiavusiam gimnazičiui aprodo muzėjaus brangenybės. Priėjus prie geležiniai šarvais aprengto senovės riterio, kaimietis ilgal stebisli tais keistais drabužiais ir sako:
— Įdomu, kaip jis pasikasydavo, kai jam niežėdavo?

PIRMAELIS GROŽIO SALONAS
"LA RUBIA"
SAVININKĖ IR VEDEJA
ONA KASPARIENĖ
SOLER 3441 T. E. 86-2528 Buenos Aires

NUOSAVYBIŲ ADMINISTRAVIMAS
JUANA DAILYDĖ, vedėja
SANTIAGO DEL ESTERO 286, p. 4, e. 4; T. E. 37-6435
Perka ir parduoda neužimtus namus. — Sutelkia paskolas pagal namų, žemės ir statybų garantijas nuo 3 iki 15 metų už 9%.

ALBERTO E. TIMINSKAS
COCHERIA „M I T R E“
Pasirūpina laidotuvėmis — veža ligonius — daro keliones į tolimesnes vietas — nuomuoja automobilius vestuvėms ir krikštams.
B. Rivadavia 718 T. E. 22 - 2045 Piñeyro

* **MOTERŲ GROŽIO SALONAS IR KIRPYKLA „HENRY“.** Įvairiausių mačių šukavimas moderniausiomis priemonėmis, 20 metų praktika. Sav. Henrikas Lukaševičius:
Leandro N. Alem, 818, Banfield.

* „PENSION LITUANA“, sav. Juozas Palšis: Villa Rumipal, Córdoba, Dpto. Calamuchita. Prie šilingo kalnų ežero. (Lago Embalse). Lietuviški valgiai, mandagus patarnavimas.
* „LIETUVA“ Sav. V. Nalivaika. Dėl informacijų kreiptis: Turismo Agencia, Florida 165 (Galeria Güemes), escritorio 529, p. 5. T. E. 33 - 9584.

* **ALF. DEGULIO ir K. PAULASKO** lietuviškas restoranas su lietuviškais valgiais yra Paseo Colón 449, Buenos Aires. Didelis valgių pasirinkimas, mandagus aptarnavimas. Aptarnauja patys šeimininkai.

LIETUVIŠKAS PENSIJONAS
c. 19, nr. 854, Miramar, F. C. G. R., netoli pliažo, atidarytas visus metus. Nuo kovo 10 d. iki gruodžio 15 d. vapiginta kaina.
Savininkas
JUOZAS VASILIAUSKAS

Imprenta de "LAIKAS"
Mendoza 2390 * Avellaneda

DIDŽIOSIOS SAVAITĖS PAMALDŲ IR MISIJŲ TVARKA

VERBŲ SEKMADIENI — BALANDŽIO 14 D.:

10,15 val. Iškilmingas verbų šventinimas su procesija; Lietuvių Suma ir lietuviams misijų pradžia.

16,30 val. Graudūs Verksmai ir misijų pamokslas.

DIDŽIOSIOS SAVAITĖS PIRM., ANTR. IR TREČIADIENI

— balandžio 15, 16 ir 17 dienomis: — rytais 7 val. šv. Mišios ir misijų pamokslas tuoj po šv. Mišių. Vakaraais — 19,30 val. misijų pamaldos ir pamokslas.

DIDJŲ KETVIRTADIENI — balandžio 18 d.:

7,30 val. Misijų pamokslas.

19,00 val. Iškilmingos švenč. Sakramento įsteigimo mišios.

20,00 val. Misijų pamokslas. Švenč. Sakramento garbinimas su visų žmonių adoracija per visą naktį.

DIDJŲ PENKTADIENI — balandžio 19 d.:

7,30 val. Misijų pamokslas.

16,00 val. Kryžiaus Garbinimas ir Kristaus Kančios atsiminimo Mišios.

19,30 val. Kryžiaus Keliai ir misijų pamokslas.

DIDJŲ ŠEŠTADIENI — balandžio 20 d.:

7,30 val. Misijų pamokslas.

19,30 val. Misijų pamaldos ir pamokslas.

23,30 val. Ugnies ir vandens šventinimas.

24,00 val. Prisikėlimo šv. Mišios (Vidurnakčio).

VELYKŲ SEKMADIENI — balandžio 21 d.:

6,00 val. Rezurekcija: Prisikėlimo procesija ir iškilmingos šv. Mišios. Kitos mišios 8, 9, 10,30 ir 11,30 val.

Pastaba: Išpažinčių bus klausoma visomis dienomis prieš ir per Misijų pamaldas. — Šv. Komuniją galima priimti visomis Didž. Savaitės dienomis (ir Didjį Penktadienį). Priimant šv. Komuniją po pietų (per vakarines šv. Mišias) reikia tris valandas prieš Komuniją susilaikyti nuo valgio ir vieną valandą nuo gėrimo, išskyrus vandenį. Tą dieną taip pat negalima vartoti stiprių alkoholinių gėrimų. — Kas per Didž. Šeštadienio vidurnakčio mišias priima Komuniją, negali antrą kartą priimti Komuniją Velykų sekmadienį.

AUSROS VARTŲ LIETUVISKOJI ŠEŠTADIENINĖ MOKYKLA PRADĖDA NAJUS MOKSLO METUS

Lietuvių šeštadieninėje mokykloje lietuvių kalbos, istorijos ir geografijos pamokos prasideda balandžio mėn. 13 d. 2 val. p. p. Ausros Vartų mokyklos patalpose. Veikia mažųjų ir vyresniųjų klases. Taip pat yra silpniau mokančiųjų ir visai nemokančiųjų klases. Prie šeštadieninės mokyklos yra organizuojama specialios jaunimo klasės.

Be lietuvių kalbos, Lietuvos istorijos ir geografijos bus taip pat mokoma lietuviškų dainų, šokių ir žaidimų.

Norintieji lankyti šeštadieninę mokyklą prašomi užsiregistruoti pas Seseles Kazimierietes.

Kiekvieno lietuvių tautinė pareiga ir garbės reikalas, kad jo vaikai kalbėtų tėvų gimtąja kalba. Todėl tenelėka nė vieno lietuvių vaiko, kuris nelankytų šeštadieninės lietuvių mokyklos. Vaikai mokėdami gražiai savo tėvų kalbą įrodys svečiams augstą savo tėvų krašto kultūrinį lygį.

GRAŽIAI PAVYKO LIETUVIŲ MALDININKŲ KELIONĖ Į LUJAN ŠVENTOVĖ

Kovo 31 d. su 11 pilnų omnibusų Buenos Aires lietuviai ir vienas omnibusas iš Berisso aplankė Lujan — daugiausiai lankomą maldininkų Argentinos šventovę. Kiti važiavo traukiniais ir savo privačiomis mašinomis. Kadangi oras buvo labai palankus, tai ir pati kelionė labai puikiai pavyko. Maldos dvasia buvo ryškiai jaučiama virš 500 keleivių sielose. Sudėtinės šv. Mišias už Lietuvą ir visus dalyvius laikė misijonierius Tėvas J. Bružikas; S. J. ir ta proga pasakydamas du pritaikintus pamokslus. Rožančių ir palaiminimą turėjo Tėv. J. Margis, MIC. Per mišias ir palaiminimą giedojo šv. Cecilijos choras, vadovaujamas muziko Vaclovo Rymavičiaus, kuris buvo ypatingai vietinio klebono ir kitų žymių žmonių pasveikintas už nuostabų giesmių išpldymą.

NAUJA VYČIŲ DRAUGIJOS VALDYBA

Kovo 7 d. Vyčių draugija turėjo savo metinį susirinkimą, kuriame dviems metams buvo išrinkta sekanči valdyba: pirm. — Juozas Develkis, vicepirm. — Genė Kliaugaitė, išdinininkas — Petras Barišauskas, sekretorė — Ona Maminskaitė, išdin. pagalbininkas — Elvira Butkūtė, Aktų sekr. — Juozas Uždavinys, Spaudos ir prog. atst. — Ona Barišauskaitė. Valdybos nariai — Vincas Jakubauskas, Antanas Mikucionis, Marta Pronskaitė ir Petras Sveiterys.

KINAS VAIKAMS

Lietuvių parapijos salėje yra rodomas kiekvieną sekmadienį 15 val. Balandžio 14 d. bus rodoma įdomi filma „FABIOLA“, iš pirmųjų krikščionių perseklojimo laikų. Bus rodoma du seansai: 15 ir 18 val.

LIETUVISKOS FILMOS BUS RODOMOS BRAZILJOJE

J. Glyvdis, Liet. Kino Teatro „Vytiš“ direktorius, yra Brazilijos lietuvių pakviestas parodyti lietuviškas filmas.

Norima tenykštieiems lietuviams parodyti pačius gražiausias įdomiausias filmas, su kuriomis J. Glyvdis aplankys Rio de Janeiro, San Paulo ir kitas lietuviškas kolonijas. Panašus pakvietimas yra gautas ir iš Urugvajaus lietuvių kolonijos, kurią dar šiais metais tikisi aplankyti.

— Gautomis žiniomis iš Romos paaiškėjo, kad į T. Marijonų Generalinę Kapitulą, kuri įvyks birželio mėn. Romoje, Lietuvos Provincijos atstovais yra išrinkti: kun. Dr. Pr. Brazys iš Argentinos, kun. A. Kazlauskas iš Anglijos ir kun. dr. Vikt. Rimšelis iš U. S. A.

— Maria Matulaitienė, grįždama po atostogų Mar del Platoje į Villa Rumipal, kelioms dienoms buvo apstojusi Buenos Aires. Ta proga aplankė Ausros Vartų parapiją, L. T. Muzėjų ir „Laiko“ redakciją.

— Juozas ir Marija Sarakauskaitė Kulikauskai balandžio 2 d. šventė savo 25 metų (sidabrinį) vedybinio gyvenimo jubiliejų.

NAUJI „LAIKO“ RĖMĖJAI

(Neskaitytą prenumeratų)

\$ 50 — A. Liaudanskas
 „ 50 — M. Matulaitienė
 „ 30 — K. Kliaugaitė
 „ 10 — P. Jankauskas
 „ 10 — E. Spokauskaitė
 „ 10 — P. Vaitekūnas

Visiems LAIKO Rėmėjams ir užsimokėjusiems prenumeratą nuoširdžiai dėkoja „LAIKO“ Administracija

„LAIKO“ Spaustuvės Statybos Fondui aukojo:

\$ 500 — Dr. Augustinas ir Marija Lauciai.

Aukotojams nuoširdžiai dėkoja LAIKO Spaustuvės Statybos Fondo V-ba

PRASYMAS

Lietuvių Ausros Vartų bažnyčiai reikalinga įsitaityti nešiojamą per procesijas altorėlį su Marijos Ausros Vartų paveikslu (prisiminkime gražius altorėlius Lietuvoje!) ir šv. Kazimiero vėliavą; pageidautina daugiau žvakidžių ant šoninių altorių ir dviejų naujų klausyklių, kad būtų galima tinkamai patarnauti tikintiesiems didesnių švenčių metu.

Kas galėtų įsitaityti, ar pagal išgales paaukoti minėtų daiktų įtaisyti, prašoma kreiptis į parapijos kleboną

PADEKA

— Kotrynai Subačienei už \$ 50. — auką bažnytinė rūbų spintoms padaryti nuoširdžiai dėkoja

Parapijos Klebonas

PADEKA

Nuoširdžiai dėkojame Felisai ir Vincui Ratkams, Damutei Šabūnaitėi ir Rozalijai Kazeliūnienei už padovnotus naujus vartus TT. Marijonų vilai Villa del Dique vasarvietėje ir už darbą bei lėšas įdėtas prie kitų to namo pagerinimo darbų.

Tėvai Marijonai

Dr. A. ir M. Lauciai, „Laiko“ bendradarbiai ir spaustuvės statybos rėmėjai balandžio 2 d. išvyko į J. A. V.

— Kovo 31 d. Ausros Vartų liet. parapijoje buvo pakrikštyta p. p. Alberto ir Vandos Paliūkaitės Ropienų dukrelė vardu Graciela Inés. Kūmais buvo Viktoras Paliūkas ir Ida Ropienius de Gómez.

— Balandžio 7 d. Gyvojo Rožančiaus Brolija turėjo savo susirinkimą, kuriame svarbiausiu dienotvarkės punktu buvo nutarta, kad visi nariai iš eilės po kelis adoruos švč. Sakramentą visą Didž. Ketvirtadienio naktį. Susirinkime suaukota liaukoto ligonių paramai \$ 101.—

— Kovo 31 d. Ausros Vartų liet. bažnyčioje buvo pakrikštytas Eduardas Klemensas Preikša, Klemenso ir Lidijos Drills sūnus. Kūmais buvo Juozas Belinis ir Eugenia Chomenko.

— Balandžio 7 d. Ausros Vartų parapijoje buvo pakrikštytas p. p. Bonifacio ir Adelės Karpinskytės Develkių sūnus vardu Jurgis Eduardas. Kūmais buvo Pranciškus Juozas Juknevičius ir Kristina Norma Barzdžiūtė.

— J. Kairys - Razmislovičius balandžio 7 d. šventė pirmąją savo vedybinio gyvenimo sukaktį. Ta proga jų namuose susirinko daug giminių ir pažįstamų su sveikinimais. Visiems svečiams p. p. Kairiai iškėlė didelės valšes.

PAJIESKOJIMAS

Ona Sartauskaitė (dabar O. Balstienė), kilusi iš Veiverių valsč., Marijampolės apskr., ieško savo gimnaitės Onos Ruseckaitės išvykusios iš Lietuvos 1927 — 1928 metais į Argentiną — Buenos Aires.

Ieškomoji arba apie ją žinantieji maloniai prašomi atsilepti: Ona Sartauskaitė - Balstienė, 63-10 Dieterle Crescent, Rego Park, L. I. 74., New York, U. S. A.

LAIKAS

Franqueo Pagado
 Concesión N.º 4289
 Tarifa Reducida
 Concesión N.º 4915

„EL TIEMPO“ Semanario Lituanico
 Mendoza 2280, Avellaneda, B. A.; T. E. 20-9627

Registro Nacional de la Propiedad Intelectual N.º 524296

Redaguoja: REDAKCINĖ KOLEGIJA. — Rankraščiai taisomi Redakcijos nuožūra, nesunaudoti — grąžinami tik autoriams prašant. KAINA: Argentinoje metams \$ 50.—, pusm. \$ 27.—, vienas nr. \$ 2.— Urugvajuje met. 5 ur. p. Kitur — met. 3 dol. Oro paštas met. 5 dol.

XI METAI — Nr. 188

11 DE ABRIL

ARGENTINOS LIETUVIŲ BUV. KARIŲ IR KOVOTOJŲ SAJUNGA

š. m. balandžio mėn. 28 d. 12 val. Lietuvių Salės sodelyje ruošia

VELYKINIŲ MARGUČIŲ ŠVENTĖ.

Programoje numatoma:

bendri „asado“ pietūs su Velykiniais margučiais margučių ritinimas margučių mušimas gražiausio margučio konkursas.

Laimėtojams bus įteikiamos premijos. Gi konkursą laimėjusieji margučiai bus padovanoti Lietuvių Tautiniam Muzėjui, pažymint laimėjusiojo pavardę. Maloniai kviečiame visus lietuvius jau dabar pradėti rinkti stipriausius kiaušinius ir dailinti margučius. Tenebūna nei vieno lietuvių, kuris nedalyvautų šioje šventėje. Kvietimus galima gauti pas p. p. P. Gudelevičių, parapijos raštinėje, p. p. Sakalauską, Dailydę, Tamoševičių, Šantarą, inž. Babronį ir Hurlinghamę — pas V. Diminskį, Palomare — pas p. Juškevičių.

Kvietimų kaina: vyrams — 30, moterims 25 ir vaikams 15.

PADEKA

Argentinos Lietuvių „Šventos Cecilijos“ choras jaučia pareigą viešai pareikšti kuo nuoširdžiausią padėką visiems prisidėjusiems prie paskutinių 5 plokštelių įdainavimo, ypatingai: a) Visoms Moterų ir Mergaičių choro dalyvėms, taip entuziastiškai dalyvavusioms repeticijoje; b) Visiems maloniai aukavusiems plokštelių finansavimui, būtent: p. P. Ramanauskui, p. S. Mikeliūnaitėi, p. V. Žekaitėi, p. V. Survilainiui, p. O. Kaspariūnaitėi, p. I. K. Povilonytei, p. I. P. Marcinkovičiūtei, p. O. J. Rudėnui, p. P. Baltakiui; c) Gabejusiai pianistei Marytei Čikštaitėi, už akompanavimą pianu; d) Garsiam koncertistui Mito Garcia, už akompanavimą vargonais; e) Gerb. p. Onai Deveikienei, už prie-

telingą ir nenuilstamą pasidarbavimą.

Taigi, visiems broliams ir sesėms lietuviams, vienai ar kitaip talkininkavusiems širdingą lietuvišką acūli taria A. L. „Sv. Cecilijos Choro Valdyba

— Pagerbti paskutinio Ukrainos Etmono Povilo Skoropadskio sūnų Danielį, mirusį š. m. vasario 23 d. Londone, buvo suruošta ukramiečių organizacijų Gedulinga Akademija „Prosvitot“ draugijos salėje, balandžio 7 d. Skoropadskio šeima yra Lietuvos Didžiojo Kunigaikščio Gedimino dukters, ištekejusios už Kijevo kunigaikščio Mstislavo, palikuonys. Ten buvęs

„O skambink per amžius vaikams Lietuvos...“

Pirmoji Pietų Amerikos Lietuvių Radio Valandėlė „LIETUVOS AIDAI“

(transliuoja sekmadieniais nuo 8,30 iki 8,55 val. per LR6 R. Mitre)

rengia

Dešimties Metų Sukaktuvių Minėjimą — FESTIVALI

1957 m. balandžio 27 d., šeštadienį, 21 val (piktualiai) LIETUVIŲ SALEJE, BRASIL 835, AVELLANEDA

Programoj:

- 1) Atidarymas ir trumpas 10 metų veiklos apibūdinimas.
- 2) Organizacijų sveikinimai.
- 3) Dr. Basanavičiaus Lietuvių Centro vaidintojai suvaidins 3-jų veiksmų komediją:

„TUŠČIOS PASTANGOS“

DAUBA	A. Misūnas
DAUBIENĖ	E. Ryselienė
DAUBA, daktaras, jų sūnus	A. Slančiauskas
BARBĖ	B. Rukšėnaitė
BIRUTĖ TAUTVILAITĖ	L. Švenčionytė
GIEDRIUS	J. Gaidimauskas
GINTAUTIENĖ	E. Develkaitė
GINTAUTAITĖ	H. Burbaitė
TAMOŠIUS	A. Ruplėnas
GINTAUTAS	V. Misūnas
I PONAS	A. Ruplėnas
II PONAS	L. Aglinskis
III PONAS	J. Rinkevičius

Sufleris: A. ANTANAITIS. Režisuoja: E. RYSELIENE

4) ŠOKIAI, prie geriausios muzikos.

Mielos sesės ir brangūs broliai lietuvi! Parodykite savo karštą pritarimą „Lietuvos Aidai“ radio valandėlei, dalyvaudami patys ir pakviesdami kitus. O tas jūsų prisidėjimas paskatins „Lietuvos Aidus“ aidais aidūžiais skambėti su Lietuvos muzika ir daina ir paskelbti, visų pastangomis atgautą, Tėvynės laisvę!

Įėjimas: Sesėms: \$ 5.— Broliams: \$ 8.—